Zbiór Orzeczeń

WYROK SĄDU (czwarta izba w składzie powiększonym)

z dnia 21 czerwca 2023 r.*

Dumping – Przywóz elementów wyciskanych z aluminium pochodzących z Chin – Rozporządzenie wykonawcze (UE) 2021/546 – Nałożenie ostatecznego cła antydumpingowego – Artykuł 1 ust. 4 rozporządzenia (UE) 2016/1036 – Definicja produktu objętego postępowaniem – Ustalenie wartości normalnej – Artykuł 2 ust. 6a rozporządzenia 2016/1036 – Sprawozdanie stwierdzające istnienie w kraju wywozu znaczących zakłóceń – Ciężar dowodu – Wykorzystanie reprezentatywnego kraju – Artykuł 3 ust. 1, 2, 3, 5 i 6 rozporządzenia 2016/1036 – Szkoda – Istotne czynniki ekonomiczne i wskaźniki oddziałujące na stan przemysłu Unii – Prawo do obrony – Zasada dobrej administracji

W sprawie T-326/21

**Guangdong Haomei New Materials Co. Ltd**, z siedzibą w Qingyuan (Chiny),

**Guangdong King Metal Light Alloy Technology Co. Ltd**, z siedzibą w Yuan Tan Town (Chiny),

które reprezentowali M. Maresca, C. Malinconico, D. Guardamagna, M. Guardamagna, D. Maresca, A. Cerruti, A. Malinconico i G. Falla, adwokaci,

strona skarżąca,

popierane przez

**Airoldi Metalli SpA**, z siedzibą w Molteno (Włochy), które reprezentowali M. Campa, M. Pirovano, D. Rovetta i V. Villante, adwokaci,

interwenient,

przeciwko

**Komisji Europejskiej**, którą reprezentowali G. Luengo, P. Němečková i A. Spina, w charakterze pełnomocników,

strona pozwana,

popieranej przez

**Parlament Europejski**, który reprezentowali A. Neergaard, M. Peternel i L. Stefani, w charakterze pełnomocników,

* Język postępowania: włoski.

interwenient,

SĄD (czwarta izba w składzie powiększonym),

w składzie: S. Papasavvas, prezes, R. da Silva Passos, S. Gervasoni (sprawozdawca), I. Reine i T. Pynnä, sędziowie,

sekretarz: P. Nuñez Ruiz, administratorka,

uwzględniając pisemny etap postępowania,

po przeprowadzeniu rozprawy w dniu 16 stycznia 2023 r.,

wydaje następujący

## Wyrok [1]

1 W swej skardze skarżące, Guangdong Haomei New Materials Co. Ltd i Guangdong King Metal Light Alloy Technology Co. Ltd, wnoszą, po pierwsze, na podstawie art. 263 TFUE, tytułem żądania głównego, o stwierdzenie nieważności rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2021/546 z dnia 29 marca 2021 r. nakładającego ostateczne cło antydumpingowe i stanowiącego o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz elementów wyciskanych z aluminium pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. 2021, L 109, s. 1, zwanego dalej „zaskarżonym rozporządzeniem"), w dotyczącym je zakresie i, tytułem żądania ewentualnego, o stwierdzenie nieważności rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej (Dz.U. 2016, L 176, s. 21, zwanego dalej „rozporządzeniem podstawowym") oraz, po drugie, na podstawie art. 268 TFUE, o naprawienie szkody, jaką poniosły one w wyniku zastosowania zaskarżonego rozporządzenia i rozporządzenia podstawowego.

### I. Okoliczności powstania sporu

2 Skarżące są spółkami prawa chińskiego działającymi w sektorze produkcji półwyrobów aluminiowych, które produkują i wywożą do Unii Europejskiej elementy wyciskane z aluminium.

3 W dniu 3 stycznia 2020 r. stowarzyszenie European Aluminium, reprezentujące ponad 25 % całkowitej produkcji elementów wyciskanych z aluminium w Unii, wniosło do Komisji Europejskiej skargę dotyczącą praktyk dumpingowych i wynikającej z nich szkody.

4 W dniu 14 lutego 2020 r. Komisja opublikowała zawiadomienie o wszczęciu postępowania antydumpingowego dotyczącego przywozu elementów wyciskanych z aluminium pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. 2020, C 51, s. 26) zgodnie z art. 5 rozporządzenia podstawowego.

[1] Poniżej zostały odtworzone jedynie te punkty wyroku, których publikację Sąd uznał za wskazaną

5 Produkt objęty dochodzeniem w sprawie dumpingu i wynikającej z niego szkody obejmował „sztaby, pręty, kształtowniki (nawet drążone), rury i przewody rurowe; niezmontowane; nawet gotowe do użycia w konstrukcjach (np. cięte na wymiar, nawiercone, gięte, sfazowane, gwintowane); wykonane z aluminium, nawet w postaci stopu, zawierającego nie więcej niż 99,3 % aluminium". Produkt ten obejmował produkty powszechnie zwane „elementami wyciskanymi z aluminium", co stanowi odniesienie do najczęściej stosowanego procesu ich produkcji, nawet jeżeli można je wytwarzać, również stosując inne procesy produkcji, takie jak walcowanie, wykuwanie lub odlewanie.

6 Dochodzenie w sprawie dumpingu i wynikającej z niego szkody dotyczyło okresu od dnia 1 stycznia 2019 r. do dnia 31 grudnia 2019 r. (zwanego dalej „okresem objętym dochodzeniem"). Analiza tendencji mających znaczenie dla oceny szkody objęła okres od dnia 1 stycznia 2016 r. do końca okresu objętego dochodzeniem (zwany dalej „okresem badanym").

7 Pismem z dnia 26 lutego 2020 r. skarżące zostały włączone przez Komisję do próby producentów eksportujących uwzględnionych w jej analizie.

8 W dniach 6 kwietnia i 29 maja 2020 r. skarżące przedstawiły uwagi. W okresie od dnia 6 do dnia 29 kwietnia 2020 r., skarżące przedłożyły Komisji odnośne wypełnione kwestionariusze wraz z załącznikami zawierającymi wymagane informacje. W dniach 3, 5 i 12 czerwca 2020 r. miały miejsce zdalne kontrole krzyżowe w celu badania przedstawionych dokumentów księgowych oraz w celu przedstawienia innych dokumentów.

9 Na wniosek European Aluminium Komisja przyjęła rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2020/1215 z dnia 21 sierpnia 2020 r. poddające rejestracji przywóz elementów wyciskanych z aluminium pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. 2020, L 275, s. 16). Skarżące w dniu 30 września 2020 r. wniosły na podstawie art. 263 TFUE skargę o stwierdzenie nieważności tego rozporządzenia wykonawczego. Postanowieniem z dnia 22 grudnia 2021 r. Guangdong Haomei New Materials i Guangdong King Metal Light Alloy Technology/Komisja (T-604/20, niepublikowanym, EU:T:2021:952), Sąd umorzył postępowanie w przedmiocie tej skargi z uwagi na utratę interesu prawnego.

10 W dniu 22 września 2020 r. Komisja poinformowała skarżące o możliwości nałożenia tymczasowego cła antydumpingowego. W dniu 25 września 2020 r. skarżące przedstawiły nowe uwagi.

11 W dniu 12 października 2020 r. Komisja przyjęła rozporządzenie wykonawcze (UE) 2020/1428 nakładające tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz elementów wyciskanych z aluminium pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. 2020, L 336, s. 8, zwane dalej „rozporządzeniem tymczasowym"). Tymczasowe cło antydumpingowe nałożone na skarżące wynosiło 30,4 %.

12 W dniu 14 grudnia 2020 r. skarżące wniosły na podstawie art. 263 TFUE skargę o stwierdzenie nieważności rozporządzenia tymczasowego. Postanowieniem z dnia 22 grudnia 2021 r., Guangdong Haomei New Materials i Guangdong King Metal Light Alloy Technology/Komisja (T-725/20, niepublikowanym, EU:T:2021:957), Sąd odrzucił tę skargę jako niedopuszczalną.

13 W dniu 22 grudnia 2020 r. Komisja przekazała skarżącym ostateczne ujawnienie zawierające okoliczności faktyczne i zasadnicze względy, na podstawie których Komisja zamierzała nałożyć ostateczne cła antydumpingowe z tytułu przywozu elementów wyciskanych z aluminium pochodzących z Chin. Skarżące przedstawiły uwagi w odniesieniu do tego ostatecznego ujawnienia w dniu 7 stycznia 2021 r.

14 W dniu 8 lutego 2021 r. Komisja przyjęła dodatkowe ostateczne ujawnienie, przekazane zainteresowanym stronom, w celu podkreślenie faktu, iż w wyniku wystąpienia Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z Unii rynek unijny obejmował wówczas wyłącznie 27 państw członkowskich. Skarżące złożyły w dniu 16 lutego 2021 r. uwagi w przedmiocie dodatkowego ostatecznego ujawnienia.

15 W dniu 29 marca 2021 r. Komisja przyjęła zaskarżone rozporządzenie. Artykuł 1 ust. 2 zaskarżonego rozporządzenia określił stawkę ostatecznego cła antydumpingowego mającego zastosowanie do skarżących na 21,2 %.

## II. Żądania stron

16 Skarżące, popierane przez Airoldi Metalli SpA (zwane dalej „Airoldi”), wnoszą do Sądu o:

– stwierdzenie nieważności zaskarżonego rozporządzenia w dotyczącym je zakresie;

– tytułem żądania ewentualnego, stwierdzenie nieważności rozporządzenia podstawowego;

– zasądzenie od Komisji odszkodowania za szkodę wynikającą z zastosowania rozporządzenia podstawowego i zaskarżonego rozporządzenia;

– obciążenie Komisji kosztami postępowania.

17 Komisja, popierana przez Parlament Europejski, wnosi do Sądu o:

– odrzucenie skargi jako niedopuszczalnej;

– odrzucenie skargi o stwierdzenie nieważności rozporządzenia podstawowego jako niedopuszczalnej, a w każdym razie oddalenie jej jako bezpodstawnej;

– oddalenie skargi o stwierdzenie nieważności zaskarżonego rozporządzenia jako bezpodstawnej;

– obciążenie skarżących kosztami postępowania.

## III. Co do prawa

[…]

**C. W przedmiocie żądania pierwszego, obejmującego stwierdzenie nieważności zaskarżonego rozporządzenia w dotyczącym skarżące zakresie**

33 Na poparcie skargi skarżące podnoszą pięć zarzutów, które można streścić w następujący sposób:

– zarzut pierwszy, dotyczący naruszenia zasady dobrej administracji i nadużycia władzy;

– zarzut drugi, dotyczący naruszenia prawa do obrony i błędów popełnionych przez Komisję przy definicji produktu objętego postępowaniem, ustalaniu występowania znaczących zakłóceń na chińskim rynku, określaniu reprezentatywnego kraju i ustalaniu wartości normalnej;

– zarzut trzeci, dotyczący błędów popełnionych przez Komisję w ramach stwierdzenia istnienia szkody dla przemysłu Unii oraz związku przyczynowego;

– zarzuty czwarty i piąty, dotyczące naruszenia prawa międzynarodowego, praw podstawowych skarżących oraz Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności, podpisanej w Rzymie w dniu 4 listopada 1950 r. (zwanej dalej „EKPC").

[…]

***2. W przedmiocie zarzutu drugiego, dotyczącego naruszenia prawa do obrony i błędów popełnionych przez Komisję przy definicji produktu objętego postępowaniem, ustalaniu występowania znaczących zakłóceń na chińskim rynku, określaniu reprezentatywnego kraju i ustalaniu wartości normalnej***

44 Zarzut drugi dzieli się na siedem części, które dotyczą w istocie: pierwsza z nich – naruszenia prawa do obrony skarżących; druga i trzecia, które należy zbadać łącznie – błędów przy ustalaniu definicji produktu objętego postępowaniem; czwarta – błędów przy ustalaniu występowania znaczących zakłóceń na chińskim rynku; piąta i szósta, które należy zbadać łącznie – nieprawidłowego wyboru Turcji jako reprezentatywnego kraju; a siódma – błędnego ustalenia wartości normalnej.

[…]

***b) W przedmiocie definicji produktu objętego postępowaniem***

55 W ramach części drugiej i trzeciej skarżące zarzucają Komisji, że uznała ona, iż elementy wyciskane z aluminium pochodzące z Chin stanowią jeden i ten sam produkt. Komisja posłużyła się błędną techniką oceny „fizyczno-chemicznej" i wykroczyła poza przysługujący jej zakres uznania przy definiowaniu produktu objętego postępowaniem. Twierdzą one, że produkują tysiące rodzajów elementów wyciskanych z aluminium i z tego powodu należy dokonać rozróżnień, gdyż grupa, do której należą skarżące, prowadzi działalność na rynkach niszowych, na których nie działają producenci unijni.

56 W związku z tym należy zauważyć, że z art. 1 rozporządzenia podstawowego, zatytułowanego „Zasady ogólne" i odnoszącego się w ust. 1 do „każd[ego] produkt[u] przywiezion[ego] po cenach dumpingowych, którego wprowadzenie do wolnego obrotu w Unii powoduje szkodę", wynika, że dochodzenie antydumpingowe dotyczy szczególnego produktu. Ten „produkt objęty postępowaniem" został zdefiniowany przez instytucje Unii przy wszczęciu takiego dochodzenia.

Ponadto art. 1 ust. 4 wspomnianego rozporządzenia definiuje „produkt podobny" jako produkt, który jest identyczny, czyli taki, który przypomina produkt objęty postępowaniem lub, przy braku takiego produktu, inny produkt, który wprawdzie nie przypomina go pod każdym względem, ale którego właściwości ściśle odpowiadają właściwościom produktu objętego postępowaniem.

57 Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem produkt objęty dochodzeniem antydumpingowym definiuje się w celu wypracowania listy produktów, które, o ile zajdą po temu warunki, zostaną obciążone cłami antydumpingowymi. W tym celu instytucje mogą wziąć pod uwagę kilka czynników, takich jak cechy fizyczne, techniczne i chemiczne produktów, ich wykorzystanie, zamienność, postrzeganie przez konsumentów, kanały dystrybucji, proces wytwarzania, koszty produkcji i jakość (wyroki: z dnia 13 września 2010 r., Whirlpool Europe/Rada, T-314/06, EU:T:2010:390, pkt 138; z dnia 11 września 2014 r., Gold East Paper i Gold Huasheng Paper/Rada, T-444/11, EU:T:2014:773, pkt 329).

58 Wynika z tego, że produkty, które nie są identyczne, mogą być pod pewnymi warunkami zgrupowane w ramach tej samej definicji produktu objętego postępowaniem i razem być przedmiotem dochodzenia antydumpingowego. Rozporządzenie podstawowe nie wymaga samo w sobie, aby pojęcie „produktu objętego postępowaniem" obejmowało koniecznie produkt ujmowany jako jednorodna całość i składający się z produktów podobnych (zob. analogicznie wyrok z dnia 17 marca 2016 r., Portmeirion Group, C-232/14, EU:C:2016:180, pkt 42). Zdefiniowanie „produktu objętego postępowaniem" w chwili wszczęcia dochodzenia nie pozbawia instytucji Unii możliwości dokonania podziału tego produktu na odrębne typy lub modele produktów i oparcia się na porównaniach między ceną produktu na rynku unijnym a ceną eksportową w odniesieniu do każdego poszczególnego modelu lub typu (zob. analogicznie wyrok z dnia 5 kwietnia 2017 r., Changshu City Standard Parts Factory i Ningbo Jinding Fastener/Rada, C-376/15 P i C-377/15 P, EU:C:2017:269, pkt 59).

59 Ponadto twierdzenie, zgodnie z którym produkt objęty postępowaniem jest błędnie zdefiniowany, powinno być oparte na argumentach wskazujących na to, że instytucje błędnie oceniły czynniki, które uznały za istotne, lub na to, że zastosowanie innych bardziej istotnych czynników wymusiło ograniczenie definicji produktu objętego postępowaniem (wyrok z dnia 13 września 2010 r., Whirlpool Europe/Rada, T-314/06, EU:T:2010:390, pkt 141).

60 W ramach takiej kontroli należy uwzględnić okoliczność, że w dziedzinie środków ochrony handlowej instytucje unijne dysponują szerokim zakresem swobodnego uznania ze względu na złożoność sytuacji gospodarczych, politycznych i prawnych, których oceny muszą dokonać (zob. wyrok z dnia 18 października 2018 r., Gul Ahmed Textile Mills/Rada, C-100/17 P, EU:C:2018:842, pkt 63 i przytoczone tam orzecznictwo). W tym zakresie, ponieważ orzeczono już, że określenie produktu podobnego wchodziło w zakres swobodnego uznania przyznanego instytucjom i było zatem przedmiotem ograniczonej kontroli, takie samo podejście należy przyjąć w odniesieniu do kontroli zasadności określania produktu objętego postępowaniem [wyrok z dnia 10 października 2012 r., Gem-Year i Jinn-Well Auto-Parts (Zhejiang)/Rada, T-172/09, niepublikowany, EU:T:2012:532, pkt 62].

61 Jednakże, jak słusznie podkreślają skarżące, zakres uznania Komisji w tym względzie nie jest nieograniczony. Oceny Komisji podlegają kontroli Sądu obejmującej w tym kontekście badanie przestrzegania mających zastosowanie przepisów prawa, prawidłowości ustaleń okoliczności faktycznych będących podstawą zaskarżonych decyzji, braku oczywistych błędów w ocenie tych okoliczności oraz braku nadużycia władzy (zob. wyrok z dnia 17 grudnia 2008 r., HEG i Graphite India Ltd/Rada, T-462/04, EU:T:2008:586, pkt 120 i przytoczone tam orzecznictwo).

62 Należy zatem zbadać, czy w niniejszej sprawie Komisji wykroczyła poza przysługujący jej szeroki zakres uznania, uznając za produkty objęte postępowaniem „sztaby, pręty, kształtowniki (nawet drążone), rury i przewody rurowe; niezmontowane; nawet gotowe do użycia w konstrukcjach (np. cięte na wymiar, nawiercone, gięte, sfazowane, gwintowane); wykonane z aluminium, nawet w postaci stopu, zawierającego nie więcej niż 99,3 % aluminium", zwane powszechnie „elementami wyciskanymi z aluminium" (zob. motywy 38 i 40 rozporządzenia tymczasowego, potwierdzone motywem 94 zaskarżonego rozporządzenia, z zastrzeżeniem dodatkowych informacji zawartych w motywach 90–93 tego ostatniego rozporządzenia). Komisja podkreśliła, że należy traktować produkt objęty postępowaniem jako jeden i ten sam produkt (motywy 56 i 197 zaskarżonego rozporządzenia).

63 Komisja uzasadniła tę decyzję w motywie 56 zaskarżonego rozporządzenia, wyjaśniając, że produkty wchodzące w zakres definicji produktu objętego postępowaniem mają takie same podstawowe cechy fizyczne, techniczne i chemiczne jak ten ostatni produkt.

64 Należy zauważyć w odniesieniu do metody wykorzystanej do celów definicji produktu objętego postępowaniem, że Komisja stwierdziła w motywach 56 i 69 zaskarżonego rozporządzenia, iż mimo że pewnych elementów wyciskanych można używać wyłącznie do konkretnych zastosowań, wynika to z faktu, iż produkty te są wykonywane na zamówienie i produkowane na potrzeby wykorzystania wyłącznie zgodnie z przeznaczeniem. Komisja uwzględniła fakt, iż w praktyce handlowej wprowadzono szereg rozróżnień, w tym między stopami twardymi i miękkimi, kształtownikami o średnich i dużych wymiarach, kształtownikami standardowymi i specjalnymi oraz elementami wyciskanymi przeznaczonymi do konkretnych zastosowań. Jednakże chociaż wielu producentów jest obecnych w kilku z tych kategorii, produkują oni zgodnie z charakterystyką techniczną swoich maszyn i na podstawie wymagań różnych swoich klientów. Jeżeli chodzi w szczególności o stopy, Komisja stwierdziła w wyniku dochodzenia, że istnieje wiele stopów aluminium, a różne stopy mogą być odpowiednie dla danego zastosowania. Komisja uwzględniła argument podniesiony przez poszczególne strony, zgodnie z którym należało zróżnicować rynek przy użyciu wyżej wymienionych kryteriów. Mimo to z uwagi na brak wyraźnego podziału lub kryterium rozróżniającego poszczególne produkty, uzasadniającego analizę poszczególnych segmentów rynku, Komisja uznała, że ocenę dumpingu i szkody należy przeprowadzić dla przemysłu Unii jako całości, badając wszystkie rodzaje elementów wyciskanych z aluminium łącznie i zapewniając należytą porównywalność produktów objętych postępowaniem.

65 W motywie 61 zaskarżonego rozporządzenia Komisja przypomniała, że nie zakwestionowała złożoności wielu elementów wyciskanych z aluminium, w tym tych stosowanych w sektorze kolejowym, ani faktu, że różne rodzaje produktów mogą różnić się pod względem cech szczególnych, zastosowania lub procesu produkcji, że mogą spełniać różne normy dotyczące produktów ani że wszystkie te rodzaje lub każdy z osobna mogą nie być zamienne. Przekazane informacje dotyczące cech szczególnych danego rodzaju nie podważyły faktu, że omawiane rodzaje produktu miały takie same podstawowe właściwości opisane w rozporządzeniu w sprawie ceł tymczasowych, niezależnie od sektora, w którym są stosowane. Ponadto w motywie 197 zaskarżonego rozporządzenia Komisja wskazała, że przemysł Unii jest aktywny na rynkach stopów twardych i miękkich, kształtowników o średnich i dużych wymiarach, kształtowników standardowych i specjalnych i doświadcza konkurencji ze strony przywozu z Chin po cenach dumpingowych w przypadku wszystkich tych rodzajów produktu. Podkreśliła ona również, że zarówno producenci unijni, jak i chińscy mogą wytwarzać wiele rodzajów produktu i mogą postanowić skoncentrować się na niektórych z nich, gdy pozwalają na to warunki rynkowe.

66 Z badania analizy przeprowadzonej przez Komisję wynika, że uwzględniła ona szereg istotnych czynników w rozumieniu orzecznictwa przytoczonego w pkt 57 powyżej, takich jak w szczególności cechy fizyczne, techniczne i chemiczne produktów, ich wykorzystanie, zamienność, zapotrzebowanie ze strony konsumentów i proces wytwarzania.

67 Ponadto skarżące nie wykazały zgodnie z zasadą, na mocy której ciężar dowodu spoczywa na stronie skarżącej, która powinna zaproponować przekonujące dowody na poparcie swojego twierdzenia (zob. wyrok z dnia 19 września 2019 r., Zhejiang Jndia Pipeline Industry/Komisja, T-228/17, EU:T:2019:619, pkt 127 i przytoczone tam orzecznictwo), że Komisja błędnie oceniła czynniki, które uznała za istotne, ani jakie inne, bardziej istotne czynniki powinny były zostać uwzględnione. Okoliczność, że ceny skarżących były zgodne z cenami producentów Unii lub wyższe od tych cen, zakładając, że zostanie udowodniona, pozostaje bez znaczenia dla celów tej analizy.

68 W rezultacie skarżące nie wykazały, że Komisja popełniła oczywisty błąd w ocenie przy definiowaniu produktu objętego postępowaniem. Części drugą i trzecią zarzutu drugiego należy zatem oddalić.

### *c) W przedmiocie występowania znaczących zakłóceń na chińskim rynku*

69 Skarżące, popierane przez Airoldi, podnoszą, że Komisja nałożyła na ich produkty wyrównywacze cła antydumpingowe na podstawie ogólnej i hipotetycznej analizy, opartej na dokumencie roboczym Komisji dotyczącym znaczących zakłóceń w gospodarce Chińskiej Republiki Ludowej do celów dochodzeń w sprawie ochrony handlu z dnia 20 grudnia 2017 r. [SWD(2017) 483 final/2, zwanym dalej „sprawozdaniem dotyczącym znaczących zakłóceń na chińskim rynku”], i pominęła przedstawione przez nie dowody. Tymczasem eksporterzy powinni mieć możliwość bycia wysłuchanymi i wykazania braku zakłóceń w ich przypadku.

70 Airoldi ze swej strony kwestionuje zgodność z prawem sprawozdania dotyczącego znaczących zakłóceń na chińskim rynku, wykorzystanego przez Komisję, które nie spełnia wymogów art. 2 ust. 6a lit. c) rozporządzenia podstawowego.

71 Komisja twierdzi, że podważenie zgodności z prawem sprawozdania dotyczącego znaczących zakłóceń na chińskim rynku przez Airoldi jest niedopuszczalne, gdyż nie zostało podniesione przez skarżące.

72 Należy przypomnieć w tym względzie, że określenie wartości normalnej produktu stanowi jeden z podstawowych etapów, które powinny umożliwić stwierdzenie wystąpienia ewentualnego dumpingu. Artykuł 2 ust. 1 akapit pierwszy rozporządzenia podstawowego przewiduje w tym zakresie, że „[p]odstawą obliczenia wartości normalnej są zwykle ceny uiszczone lub należne w zwykłym obrocie handlowym przez niezależnych nabywców w kraju wywozu”.

73 Należy również stwierdzić, że przy ustalaniu wartości normalnej zarówno z treści, jak i z systematyki tego przepisu wynika, iż to cena, która jest lub ma być rzeczywiście zapłacona w trakcie zwykłego obrotu handlowego, jest ceną, którą należy wziąć pod uwagę zasadniczo w pierwszej kolejności przy ustalaniu wartości normalnej (wyrok z dnia 1 października 2014 r., Rada/Alumina, C-393/13 P, EU:C:2014:2245, pkt 20). Zgodnie bowiem z art. 2 ust. 6a lit. a) rozporządzenia podstawowego odstępstwo od tej zasady jest możliwe wyłącznie w przypadku

stwierdzenia, że ze względu na istnienie w kraju wywozu znaczących zakłóceń nie jest właściwe stosowanie cen i kosztów krajowych w tym kraju (zob. podobnie i analogicznie wyrok z dnia 1 października 2014 r., Rada/Alumina, C-393/13 P, EU:C:2014:2245, pkt 20).

74 Artykuł 2 ust. 6a lit. b) rozporządzenia podstawowego definiuje pojęcie „znaczących zakłóceń" jako „zakłócenia, które występują wówczas, gdy podane ceny lub koszty, w tym koszty surowców i energii, nie wynikają z działania sił rynkowych, ponieważ wywiera na nie wpływ istotna interwencja rządowa", oraz zawiera przykładowy wykaz czynników, które można uwzględnić przy analizie występowania takich zakłóceń.

75 Artykuł 2 ust. 6a lit. c) rozporządzenia podstawowego stanowi, co następuje:

„Jeśli Komisja ma uzasadnione przesłanki świadczące o możliwości istnienia znaczących zakłóceń, o których mowa w lit. b), w jakimś kraju lub w jakimś sektorze w tym kraju, oraz jeśli jest to stosowne dla skutecznego stosowania niniejszego rozporządzenia, Komisja przygotowuje, udostępnia publicznie i regularnie aktualizuje sprawozdanie opisujące okoliczności rynkowe, o których mowa w lit. b), panujące w tym kraju lub sektorze. Takie sprawozdania i dowody, na których się one opierają, są włączane do akt dowolnego dochodzenia dotyczącego tego kraju lub sektora. Zainteresowane strony mają wystarczającą możliwość wypowiedzenia się na temat sprawozdania i dowodów, na których się ono opiera, ich podważenia, uzupełnienia, wprowadzania uwag lub powoływania się na nie w każdym dochodzeniu, w którym takie sprawozdanie lub dowody się wykorzystuje. Przy ocenie istnienia znaczących zakłóceń Komisja uwzględnia wszystkie stosowne dowody znajdujące się w aktach dochodzenia".

76 Pojęcie „znaczących zakłóceń" i metoda obliczenia wartości normalnej w sytuacji, gdy takie zakłócenia występują w kraju wywozu, zostały wprowadzone do rozporządzenia podstawowego rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2321 z dnia 12 grudnia 2017 r. zmieniającym rozporządzenie (UE) 2016/1037 w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej (Dz.U. 2017, L 338, s. 1, zwanym dalej „rozporządzeniem zmieniającym rozporządzenie podstawowe").

77 Z art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego wynika, że Komisja, sporządzając sprawozdanie opisujące sytuację na rynku w kraju eksportera, uwzględnia ona przy analizie występowania znaczących zakłóceń czynniki wymienione w art. 2 ust. 6a lit. b) tegoż rozporządzenia.

78 W tym względzie należy zauważyć, że szeroki zakres uznania, jakim instytucje Unii dysponują w dziedzinie środków ochrony handlowej ze względu na złożoność sytuacji gospodarczych i politycznych, których oceny muszą dokonać (zob. wyrok z dnia 18 października 2018 r., Gul Ahmed Textile Mills/Rada, C-100/17 P, EU:C:2018:842, pkt 63 i przytoczone tam orzecznictwo), dotyczy również ustalenia występowania znaczących zakłóceń w rozumieniu art. 2 ust. 6a lit. b) rozporządzenia podstawowego, a także decyzji o sporządzeniu sprawozdania, o którym mowa w art. 2 ust. 6a lit. c) tegoż rozporządzenia. Dotyczy to również sytuacji faktycznej, prawnej i politycznej występującej w państwie objętym dochodzeniem, której oceny instytucje Unii muszą dokonać w celu ustalenia, czy eksporter działa w warunkach rynkowych bez znacznej interwencji państwa (zob. analogicznie wyrok z dnia 11 września 2014 r., Gold East Paper i Gold Huasheng Paper/Rada, T-443/11, EU:T:2014:774, pkt 163 i przytoczone tam orzecznictwo).

79 O ile jednak w dziedzinie środków ochrony handlowej, a w szczególności środków antydumpingowych, sąd Unii nie może ingerować w ocenę zastrzeżoną dla władz Unii, o tyle musi on jednak upewnić się, że instytucje uwzględniły wszystkie istotne okoliczności i oceniły

dowody zawarte w aktach sprawy z wymaganą starannością (zob. analogicznie wyrok z dnia 11 września 2014 r., Gold East Paper i Gold Huasheng Paper/Rada, T-443/11, EU:T:2014:774, pkt 164 i przytoczone tam orzecznictwo).

80 Zgodnie z art. 2 ust. 6a lit. c) rozporządzenia podstawowego sprawozdanie opisujące okoliczności rynkowe w kraju i dowody, na których się ono opiera, są włączane do akt dochodzenia. Do celów oceny istnienia istotnych zakłóceń Komisja uwzględnia wszystkie stosowne dowody znajdujące się w aktach dochodzenia, w tym te, na które powołują się zainteresowane strony. Przepis ten, interpretowany w świetle motywu 7 rozporządzenia zmieniającego rozporządzenie podstawowe, oznacza, że Komisja do celów analizy znaczących zakłóceń w państwie trzecim ma uwzględnić wszelkie stosowne dowody dotyczące okoliczności panujących na rynku krajowym eksporterów i producentów z tego kraju, przy czym dowody te zamieszcza się w aktach, a zainteresowanym stronom zapewnia się możliwość przekazania uwag na ich temat. W sytuacji gdy ze sprawozdania, o którym mowa w art. 2 ust. 6a lit. c) rozporządzenia podstawowego, załączonego do akt dochodzenia wynika, że występują znaczące zakłócenia konkurencji na rynku krajowym w państwie objętym dochodzeniem, Komisja powinna umożliwić tym eksporterom i producentom zakwestionowanie tych ustaleń i może przyjąć wnioski w tej kwestii wyłącznie po należytym zbadaniu okoliczności przedstawionych przez nich w celu wykazania w szczególności, że ich cena i koszty na rynku krajowym nie zostały zniekształcone.

81 W związku z tym w systemie ustanowionym na mocy art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego ustalenia zawarte w sprawozdaniu, o którym mowa w tym przepisie, mogą stosownie do okoliczności prowadzić do nałożenia ciężaru dowodu przeciwnego twierdzenia na producenta, który chciałby, aby uznane zostało względem niego jako przedsiębiorstwa, że jego ceny na rynku krajowym nie są zakłócone. Jednakże do Komisji należy w każdym razie dokonanie oceny, czy dowody dostarczone przez danego producenta są wystarczające w tym względzie, a do sądu Unii kontrola, czy ocena ta nie jest dotknięta oczywistym błędem (zob. analogicznie wyrok z dnia 11 września 2014 r., Gold East Paper i Gold Huasheng Paper/Rada, T-443/11, EU:T:2014:774, pkt 165 i przytoczone tam orzecznictwo).

82 Ponadto z zasady dobrej administracji, należącej do zasad ogólnych prawa Unii, wynika, że ciężar dowodu nałożony przez instytucje na producentów eksportujących na mocy art. 2 ust. 6a lit. c) nie może być nadmierny (zob. analogicznie wyrok z dnia 11 września 2014 r., Gold East Paper i Gold Huasheng Paper/Rada, T-443/11, EU:T:2014:774, pkt 166 i przytoczone tam orzecznictwo).

83 To w świetle tych ustaleń należy zbadać argumenty skarżących i Airoldi dotyczące analizy dokonanej przez Komisję w przedmiocie występowania znaczących zakłóceń na chińskim rynku.

84 W pierwszej kolejności należy zbadać argumenty Airoldi, zgodnie z którymi sprawozdanie dotyczące znaczących zakłóceń na chińskim rynku z uwagi na to, że przyjęło formę zwykłego dokumentu roboczego służb Komisji, nie spełniało wymogów art. 2 ust. 6a lit. c) rozporządzenia podstawowego.

85 Komisja twierdzi, że te argumenty Airoldi są niedopuszczalne, gdyż wykraczają poza ramy zdefiniowane przez zarzuty i żądania skarżących.

86 Należy przypomnieć w tym względzie, że art. 142 § 1 regulaminu postępowania stanowi, że żądania zawarte we wniosku interwencyjnym mogą mieć na celu wyłącznie poparcie, w całości lub w części, żądań jednej ze stron.

87 Zgodnie z orzecznictwem strona, której udzielono zezwolenia na wstąpienie do sprawy w charakterze interwenienta, nie może zmienić przedmiotu sporu określonego przez żądania i zarzuty podniesione przez strony główne. Wynika stąd, że dopuszczalne są jedynie te argumenty interwenienta, które wpisują się w ramy wyznaczone przez te żądania i zarzuty (wyrok z dnia 7 października 2014 r., Niemcy/Rada, C-399/12, EU:C:2014:2258, pkt 27). O ile zgodnie z art. 145 § 2 lit. b) regulaminu postępowania uwagi interwenienta muszą zawierać zarzuty i argumenty, jakie podnosi interwenient, o tyle nie oznacza to, że ma on swobodę w podnoszeniu nowych zarzutów, odrębnych od zarzutów podniesionych przez stronę skarżącą. Przepis ten bowiem wpisuje się w ramy ograniczeń ustanowionych przez procedurę interwencji i należy go interpretować w świetle art. 142 regulaminu, zgodnie z którym interwencja może mieć na celu wyłącznie poparcie, w całości lub w części, żądań jednej ze stron, ma ona charakter akcesoryjny względem postępowania głównego, zaś interwenient akceptuje stan sprawy, w jakim się ona znajduje w chwili jego wstąpienia (wyrok z dnia 10 listopada 2016 r., DTS Distribuidora de Televisión Digital/Komisja, C-449/14 P, EU:C:2016:848, pkt 121).

88 Ponadto w sprawie zakończonej wyrokiem z dnia 13 marca 2019 r., Polska/Parlament i Rada (C-128/17, EU:C:2019:194), której przedmiotem było stwierdzenie nieważności dyrektywy, państwo członkowskie będące stroną skarżącą twierdziło, że zostało pozbawione informacji niezbędnych do uczestniczenia w procesie prowadzącym do przyjęcia zaskarżonej dyrektywy. Państwo członkowskie będące interwenientem twierdziło ze swej strony, że procedura ustawodawcza nie była przeprowadzona zgodnie z regulaminem Rady Unii Europejskiej z uwagi na spóźnione przekazanie określonych informacji i dokumentów. Trybunał orzekł, że argumenty podniesione przez interweniujące państwo członkowskie nie wpisywały się w ramy wyznaczone przez żądania i zarzuty strony głównej popieranej przez interwenienta, a zatem były niedopuszczalne (wyrok z dnia 13 marca 2019 r., Polska/Parlament i Rada, C-128/17, EU:C:2019:194, pkt 78– 80).

89 Sąd w celu rozstrzygnięcia kwestii dopuszczalności argumentów podniesionych przez Airoldi musi zatem sprawdzić, czy wpisują się one w ramy wyznaczone przez żądania i zarzuty skarżących, popieranych przez Airoldi.

90 W niniejszej sprawie poprzez swoje argumenty, co do których Komisja twierdzi, że są niedopuszczalne, Airoldi kwestionuje zgodność sprawozdania dotyczącego znaczących zakłóceń na chińskim rynku z art. 2 ust. 6a lit. c) rozporządzenia podstawowego. Po pierwsze, Airoldi podnosi, że sprawozdanie dotyczące znaczących zakłóceń na chińskim rynku jest zwykłym dokumentem roboczym służb Dyrekcji Generalnej (DG) ds. Handlu Komisji, który jak się zdaje, nie został poddany jakiejkolwiek procedurze zatwierdzenia przez kolegium komisarzy Komisji. Jest to wewnętrzny akt administracyjny służb DG ds. Handlu Komisji, który nie podlegał kontroli ze strony innych służb Komisji. Po drugie, rzeczone sprawozdanie nie zostało „opublikowane" zgodnie z wymogami art. 2 ust. 6a lit. c) rozporządzenia podstawowego, gdyż zostało opublikowane wyłącznie po angielsku na stronie internetowej DG ds. Handlu Komisji. Po trzecie, nie zostało ono zaktualizowane, a przytoczone dane pochodziły z 2017 r.

91 Na rozprawie Airoldi dodało, że poprzez te argumenty kwestionowało zgodność z prawem procedury sporządzenia sprawozdania dotyczącego znaczących zakłóceń na chińskim rynku. Twierdziło ono, że rzeczone sprawozdanie było aktem o ogólnym zakresie, który był nieprawidłowy ze względu na jego powstanie, a argumenty Airoldi należało rozumieć jako podniesione na poparcie zarzutu niezgodności z prawem w rozumieniu art. 277 TFUE.

92 Poprzez te argumenty Airoldi podnosi w rzeczywistości nowy zarzut na poparcie zakwestionowanego obliczenia wartości normalnej zawartego w zaskarżonym rozporządzeniu. Wprawdzie skarżące w ramach części pierwszej zarzutu pierwszego i części czwartej zarzutu drugiego kwestionują ustalenia Komisji oparte na sprawozdaniu dotyczącym znaczących zakłóceń na chińskim rynku i podnoszą również w części siódmej zarzutu drugiego, że Komisja dokonała błędnego ustalenia wartości normalnej na podstawie rzeczonego sprawozdania. Jednakże nie podnoszą one żadnego zarzutu w takiej właśnie formie, że rzeczone sprawozdanie dotyczące znaczących zakłóceń na chińskim rynku, do którego odwołują się wielokrotnie, jest niezgodne z prawem. W szczególności w pkt 115 skargi kwestionują one wyłącznie brak pogłębionej analizy oferowanych przez nie warunków w tym sprawozdaniu.

93 Na rozprawie skarżące stwierdziły, że ich zdaniem sprawozdanie dotyczące znaczących zakłóceń na chińskim rynku nie miało jakiegokolwiek skutku prawnego. Potwierdziły, że nie kwestionują one zgodności z prawem rzeczonego sprawozdania.

94 Wynika stąd, że argumenty Airoldi odnoszą się do aspektu zaskarżonego rozporządzenia, który nie został zakwestionowany przez skarżące, to znaczy zgodności z prawem procedury sporządzenia sprawozdania dotyczącego znaczących zakłóceń na chińskim rynku, na podstawie którego zostało przyjęte zaskarżone rozporządzenie. Tymczasem argumenty skarżących, dotyczące wyłącznie wykorzystania tego sprawozdania, są oparte na przesłance, zgodnie z którą sprawozdanie to jest ważne. Wynika stąd, że zarzut podniesiony przez Airoldi nie wpisuje się w ramy wyznaczone przez żądania i zarzuty skarżących.

95 Ponadto wbrew temu, co twierdziło Airoldi na rozprawie, zarzut niezgodności z prawem, taki jak zarzut podniesiony w niniejszej sprawie, nie może być badany z urzędu przez Sąd, gdyż nie stanowi on bezwzględnej przeszkody procesowej.

96 W związku z tym niniejszy zarzut podniesiony przez Airoldi oraz argumenty podniesione na jego poparcie są niedopuszczalne i należy je z tego względu odrzucić.

97 W drugiej kolejności należy zbadać argumenty skarżących, zgodnie z którymi Komisja nałożyła na nie wyrównawcze cła antydumpingowe z uwagi na ogólną niekorzystną ocenę chińskiej gospodarki i na podstawie ogólnej i hipotetycznej analizy, opartej na sprawozdaniu dotyczącym znaczących zakłóceń na chińskim rynku. Postępowanie oparte było na ogólnych i hipotetycznych okolicznościach faktycznych, a dotyczące ich dochodzenie nie było oparte na faktach, lecz na przyjętych wyobrażeniach.

98 W tym względzie należy przypomnieć, że jak zauważono w pkt 78 i 80 powyżej, po pierwsze, Komisji przysługuje szeroki zakres uznania przy ustalaniu występowania znaczących zakłóceń w rozumieniu art. 2 ust. 6a lit. b) rozporządzenia podstawowego, a po drugie, powinna ona uwzględnić wszelkie stosowne dowody dotyczące okoliczności panujących na rynku krajowym eksporterów i producentów z tego kraju oraz zapewnić tym eksporterom i producentom możliwość przedstawienia dowodów w celu wykazania, że ich cena i koszty na rynku krajowym nie zostały zniekształcone.

99 W niniejszej sprawie w motywie 139 zaskarżonego rozporządzenia Komisja stwierdziła istnienie znaczących zakłóceń w sektorze produktów objętych postępowaniem, tak że zastosowanie art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego było prawidłowe. W tym względzie Komisja odesłała w sekcji 3.2.1 rozporządzenia tymczasowego do analizy występowania znaczących zakłóceń w sektorze aluminium, obejmującym produkt objęty postępowaniem, w Chinach.

100 W szczególności w rozporządzeniu tymczasowym Komisja dokonała analizy, punkt po punkcie, szeregu czynników podlegających uwzględnieniu na mocy art. 2 ust. 6a lit. b) rozporządzenia podstawowego, obejmujących istnienie rynku, który jest w znacznej mierze obsługiwany przez przedsiębiorstwa będące własnością władz kraju wywozu lub będące pod kontrolą lub politycznym nadzorem tych władz lub też działające zgodnie ze wskazówkami tych władz (motywy 98–104 rozporządzenia tymczasowego), obecność przedstawicieli państwa w przedsiębiorstwach, która umożliwia ingerowanie w ceny lub koszty (motywy 105–112 rozporządzenia tymczasowego), występowanie dyskryminacyjnej polityki publicznej lub działań publicznych, które faworyzują dostawców krajowych lub w inny sposób wpływają na działanie sił rynkowych (motywy 113–135 rozporządzenia tymczasowego), brak, dyskryminujące stosowanie bądź niedostateczne egzekwowanie przepisów dotyczących upadłości, prawa spółek czy prawa rzeczowego (motywy 136–140 rozporządzenia tymczasowego), występowanie zniekształconych kosztów wynagrodzeń (motywy 141 i 142 rozporządzenia tymczasowego) oraz istnienie dostępu do finansowania uzyskiwanego dzięki instytucjom, które wdrażają cele polityki publicznej lub w inny sposób nie działają niezależnie od państwa (motywy 143–153 rozporządzenia tymczasowego). Komisja na tej podstawie, uwzględniając również brak współpracy ze strony władz chińskich, doszła do wniosku, że w celu ustalenia wartości normalnej w tym przypadku nie jest właściwe stosowanie cen i kosztów krajowych (motyw 157 rozporządzenia tymczasowego).

101 W swej analizie Komisja uwzględniła sprawozdanie dotyczące znaczących zakłóceń na chińskim rynku, załączone do akt sprawy (motyw 73 rozporządzenia tymczasowego), a także badania i sprawozdania zawarte w skardze European Aluminium (motyw 74 zaskarżonego rozporządzenia), to znaczy sprawozdanie dotyczące nadwyżki mocy produkcyjnej w Chinach opublikowane przez Izbę Handlową Unii Europejskiej w Chinach, dokument Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju (OECD) pt. „Measuring distortions in international markets: the aluminium value chain” (badanie zakłóceń na rynkach międzynarodowych – łańcuch wartości aluminium) (*OECD Trade Policy Papers*, nr 218, Paris) oraz rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2019/915 z dnia 4 czerwca 2019 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych rodzajów folii aluminiowej w rolkach pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej w następstwie przeglądu wygaśnięcia na podstawie art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego (Dz.U. 2019, L 146, s. 63). Z szeregu motywów i przypisów rozporządzenia tymczasowego wynika, że Komisja uwzględniła również różne dostępne dane pochodzące z chińskich agencji prasowych, dokumentów i stron internetowych, a także dokument roboczy Międzynarodowego Funduszu Walutowego (MFW) zatytułowany „Resolving China’s Corporate Debt Problem” (WP/16/203) (motywy 91–156 rozporządzenia tymczasowego).

102 Władze chińskie nie przedstawiły uwag ani informacji mogących podważyć dowody zawarte w aktach w momencie wszczęcia postępowania, a Komisja poinformowała je o zamiarze zastosowania art. 18 rozporządzenia podstawowego, który umożliwia dokonanie ustaleń w oparciu o fakty dostępne (motywy 66 i 76 rozporządzenia tymczasowego).

103 Skarżące przedstawiły uwagi w tej kwestii przed przyjęciem rozporządzenia tymczasowego (motyw 77 rozporządzenia tymczasowego), a także uwagi dotyczące rozporządzenia tymczasowego (motywy 95 i 96 zaskarżonego rozporządzenia).

104 Z analizy różnych aspektów chińskiego rynku, szeregu źródeł dostępnych danych poddanych analizie, które nie ograniczają się wyłącznie do sprawozdania dotyczącego znaczących zakłóceń na chińskim rynku, oraz ustaleń poczynionych w oparciu o te źródła wynika, że Komisja, nie ograniczając się, jak twierdzą skarżące, do ogólnej i hipotetycznej analizy, oparła swe ustalenia dotyczące występowania znaczących zakłóceń na chińskim rynku na obiektywnej analizie

odpowiednich dostępnych danych, w sposób uważny i bezstronny zbadała wszystkie istotne okoliczności rozpatrywanej sprawy i nie wykroczyła poza przysługujący jej zgodnie z orzecznictwem w tej dziedzinie zakres uznania (zob. pkt 77 powyżej).

105 W trzeciej kolejności skarżące twierdzą, że nie można uznać za automatycznie udowodnione w odniesieniu do wszystkich zainteresowanych eksporterów występowania znaczących zakłóceń na chińskim rynku. Zainteresowane strony mają prawo do bycia wysłuchanymi w celu udowodnienia, że w odniesieniu do nich zakłócenia nie występowały. Komisja pominęła przedstawione przez nie dowody.

106 Po pierwsze, Komisja nie uwzględniła faktu, że ich ceny na rynku europejskim pokrywały się z cenami producentów europejskich, metoda obliczenia średniej ceny europejskich elementów wyciskanych była oczywiście błędna, a udziały w rynku właściwym w Europie zostały zmienione.

107 Jednakże, jak podkreśla słusznie Komisja i jak przyznały skarżące na rozprawie, stosowane przez nie ceny na rynku europejskim nie mają znaczenia przy obliczaniu wartości normalnej, która opiera się na cenach w kraju wywozu (art. 2 ust. 1 rozporządzenia podstawowego) lub na odpowiednich kosztach produkcji i sprzedaży w odpowiednim reprezentatywnym kraju [art. 2 ust. 6a lit. a) rozporządzenia podstawowego]. Ceny stosowane przez skarżące na rynku europejskim nie mają tym bardziej znaczenia do celów ustalenia występowania znaczących zakłóceń w rozumieniu art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego, do których to celów istotnym kryterium jest w niniejszym przypadku rozstrzygnięcie kwestii, czy na sektor elementów wyciskanych z aluminium mają wpływ znaczące zakłócenia na chińskim rynku.

108 Argumenty te należy zatem oddalić.

109 Po drugie, skarżące twierdzą, iż udowodniły, że nie korzystały z uprzywilejowanych warunków w zakresie finansowania uzyskanego w okresie objętym dochodzeniem ani preferencyjnych polityk, oraz przedstawiają dane dotyczące stopy oprocentowania ich finansowania w tym okresie. Komisja nie uwzględniła tych okoliczności w motywie 103 zaskarżonego rozporządzenia.

110 Jednakże z treści motywu 103 zaskarżonego rozporządzenia wynika, że Komisja uwzględniła istnienie pożyczek z banków państwowych, a nie stopy oprocentowania tych pożyczek. Stopa oprocentowania, mimo iż jest istotną zmienną, stanowi wyłącznie jeden z elementów, które należy uwzględnić przy ustalaniu istnienia korzystnego finansowania. Rozstrzygające mogą być również inne ustalenia, takie jak warunki dostępu do finansowania, warunki wypłacalności finansowanych podmiotów oraz terminy rozstrzygania wniosków i płatności. Argumentacja skarżących, ograniczona do stóp oprocentowania mających zastosowanie do ich finansowania, nie wystarcza zatem do podważenia toku rozumowania Komisji.

111 Po trzecie, skarżące twierdzą, że Komisja nie dała im możliwości udowodnienia, że ich ceny nie podlegają zakłóceniom.

112 W tym względzie wystarczy zauważyć, że jak wynika z pkt 10 i 13 powyżej, skarżące miały możliwość przedstawienia uwag odnośnie do występowania znaczących zakłóceń na chińskim rynku zarówno przed przyjęciem rozporządzenia tymczasowego, jak i przed przyjęciem zaskarżonego rozporządzenia. Ponadto z lektury tych rozporządzeń wynika, że część sekcji poświęconych analizie występowania znaczących zakłóceń na chińskim rynku jest poświęcona odpowiedziom udzielonym na argumenty skarżących.

113 Skarżące mogły zatem przedstawić skutecznie swe stanowisko co do prawdziwości i znaczenia podnoszonych faktów i okoliczności oraz dowodów przyjętych przez Komisję na poparcie jej ustaleń dotyczących znaczących zakłóceń na chińskim rynku. Skarżące nie przedstawiają zresztą żadnego dowodu, na który nie mogłyby się wcześniej powołać ani którego nie mogłyby przedstawić Komisji [zob. podobnie wyrok z dnia 12 grudnia 2014 r., Crown Equipment (Suzhou) i Crown Gabelstapler/Rada, T-643/11, EU:T:2014:1076, pkt 42].

114 Ponadto skarżące nie przedstawiły w bardziej szczegółowy sposób rzekomych dowodów, innych niż te zbadane w pkt 106–110 powyżej, których Komisja miałaby nie uwzględnić. W związku z tym argument ten nie jest wystarczająco precyzyjny, aby umożliwić stronie pozwanej przygotowanie obrony, a Sądowi wydanie rozstrzygnięcia w przedmiocie skargi, tak że należy go odrzucić jako niedopuszczalny (zob. podobnie wyrok z dnia 19 września 2019 r., Zhejiang Jndia Pipeline Industry/Komisja, T-228/17, EU:T:2019:619, pkt 166, 167 i przytoczone tam orzecznictwo).

115 Po czwarte, na rozprawie skarżące dodały, że nie skonsultowano się z nimi przy sporządzaniu sprawozdania dotyczącego znaczących zakłóceń na chińskim rynku, co oznacza, że wykorzystanie tego sprawozdania w ich przypadku stanowi naruszenie ich prawa do obrony.

116 W tym względzie należy przypomnieć, ze zgodnie z art. 84 § 1 regulaminu postępowania nie można podnosić nowych zarzutów w toku postępowania, chyba że opierają się one na okolicznościach prawnych lub faktycznych ujawnionych dopiero po jego wszczęciu lub stanowią one wzmocnienie zarzutu podniesionego uprzednio, bezpośrednio lub pośrednio, w piśmie wszczynającym postępowanie i mają z nim ścisły związek [zob. wyrok z dnia 7 listopada 2019 r., Intas Pharmaceuticals/EUIPO – Laboratorios Indas (INTAS), T-380/18, EU:T:2019:782, pkt 26 (niepublikowany) i przytoczone tam orzecznictwo]. Zgodnie z orzecznictwem art. 84 § 1 regulaminu postępowania znajduje zastosowanie również do zarzutów i argumentów. Ponadto ogólnikowość określenia zarzutu podniesionego na etapie skargi wszczynającej postępowanie nie pozwala na objęcie nim przedstawionych na późniejszym etapie postępowania szczegółowych argumentów pozbawionych wystarczająco ścisłego związku z argumentami przedstawionymi w tej właśnie skardze (zob. wyrok z dnia 14 lipca 2021 r., AQ/eu-LISA, T-164/19, niepublikowany, EU:T:2021:456, pkt 59 i przytoczone tam orzecznictwo).

117 W niniejszej sprawie należy uznać, że ze skargi w żaden sposób nie wynika, iż podniesiono w niej naruszenia prawa do obrony, jak zostało to opisane w pkt 115 powyżej. Ponadto, jak stwierdzono w pkt 92–94 powyżej skarżące nie zakwestionowały w swych pismach procesowych zgodności z prawem procedury sporządzenia sprawozdania dotyczącego znaczących zakłóceń na chińskim rynku.

118 W każdym razie, po pierwsze, rozporządzenia podstawowe nie przewiduje konsultacji z producentami eksportującymi z państwa trzeciego, którego dotyczy sprawozdanie, o którym mowa w art. 2 ust. 6a lit. c) rzeczonego rozporządzenia do celów sporządzenia tego sprawozdania, które jest dokumentem o zakresie ogólnym i może znaleźć zastosowanie w różnych sprawach. Po drugie, prawa skarżących zostały w pełni zachowane, jeśli chodzi o zastosowanie sprawozdania dotyczącego znaczących zakłóceń na chińskim rynku, jak wynika z pkt 103 i 105 powyżej.

119 W rezultacie argument podniesiony przez skarżące na rozprawie, który należy uznać za nowy, a zatem niedopuszczalny, należy w każdym razie oddalić jako bezpodstawny.

120 W związku z tym należy oddalić te argumenty skarżących, a wraz z nimi całą część czwartą zarzutu drugiego.

### *d) W przedmiocie wyboru Turcji jako reprezentatywnego kraju*

121 W pierwszej kolejności w ramach części piątej i szóstej skarżące twierdzą, że Komisja błędnie uznała występowanie znaczących zakłóceń na chińskim rynku, które w każdym razie ich nie dotyczą. W konsekwencji zdaniem skarżących błędem ze strony Komisji było wykorzystanie metody kraju reprezentatywnego w celu obliczenia wartości normalnej. W rezultacie nie doszło do kontradyktoryjnej debaty w przedmiocie wyboru reprezentatywnego kraju.

122 W tym względzie należy zauważyć, że argumenty skarżących co do ustalenia Komisji dotyczącego występowania znaczących zakłóceń na chińskim rynku zostały oddalone w ramach badania części trzeciej tego zarzutu oraz części czwartej zarzutu drugiego. Ponadto Komisja, jak twierdzi, opublikowała w dniu 16 marca 2020 r. pierwszą notę do akt sprawy dotyczącą źródeł używanych w celu ustalenia wartości normalnej, w której w oparciu o kryteria wyboru niezniekształconych cen lub wartości odniesienia określiła ona kilka potencjalnych reprezentatywnych krajów. Komisja otrzymała uwagi w przedmiocie tej pierwszej noty i opublikowała drugą notę w dniu 25 czerwca 2020 r., w której odpowiedziała na uwagi oraz poinformowała zainteresowane strony, że zamierza wybrać Turcję jako reprezentatywny kraj.

123 Ponieważ skarżące nie podnoszą dodatkowych argumentów w ramach niniejszej części w tym zakresie, twierdzenia te należy odrzucić.

124 W drugiej kolejności skarżące podnoszą, że wybór Turcji jako reprezentatywnego kraju jest błędem.

125 W tym względzie należy przypomnieć, że zgodnie z art. 2 ust. 6a lit. a) rozporządzenia podstawowego, jeżeli ze względu na istnienie w kraju wywozu znaczących zakłóceń nie jest właściwe stosowanie cen i kosztów krajowych w tym kraju, wartość normalną konstruuje się wyłącznie na podstawie kosztów produkcji i sprzedaży odzwierciedlających niezniekształcone ceny lub wartości odniesienia. W tym celu Komisja może wykorzystać jako źródło informacji w szczególności odpowiednie kosztów produkcji i sprzedaży w odpowiednim reprezentatywnym kraju, o poziomie rozwoju gospodarczego podobnym do poziomu państwa wywozu.

126 Przepis ten został wprowadzony do rozporządzenia podstawowego rozporządzeniem zmieniającym rozporządzenie podstawowe, które również zastąpiło dawny art. 2 ust. 7 lit. a) tego rozporządzenia, zgodnie z którym „[w]yznaczone zostanie państwo trzecie posiadające gospodarkę rynkową w oparciu o uzasadnioną metodę, z odpowiednim uwzględnieniem wiarygodnych informacji dostępnych w czasie wyznaczania”. Z ich treści wynika, że art. 2 ust. 6a lit. a) rozporządzenia podstawowego i dawny art. 2 ust. 7 lit. a) tego rozporządzenia dążą do tego samego celu, to znaczy ustalenia metody obliczenia wartości normalnej w przypadku przywozu z państwa, którego ceny i koszty na rynku krajowym nie mogą zostać uwzględnione z uwagi na warunki rynkowe w tymże państwie. Jednakże te dwa przepisy mają różne brzmienie, co oznacza, jak podkreśla słusznie Komisja, że orzecznictwo, w którym dokonano wykładni dawnego art. 2 ust. 7 lit. a) rozporządzenia podstawowego, można wykorzystać tylko częściowo do celów wykładni art. 2 ust. 6a lit. a) rozporządzenia podstawowego. Ten ostatni przepis wprowadza bowiem inna definicję reprezentatywnego kraju, który powinien być „odpowiedni[…]” i mieć „podobny[…] poziom[…] rozwoju gospodarczego jak kraj wywozu”. Jeżeli chodzi o dane, które należy uwzględnić, przepis ten stanowi, że mają to być „stosowne” dane, o ile są one dostępne.

Wprowadzone zostało również kryterium wyboru spośród kilku odpowiednich reprezentatywnych krajów, gdyż przepis ten stanowi, iż pierwszeństwo przyznaje się krajom „z odpowiednim poziomem ochrony socjalnej i ochrony środowiska”.

127 Jednocześnie zgodnie z utrwalonym orzecznictwem instytucje Unii korzystają z szerokiego zakresu uznania w zakresie ustalania wartości normalnej dla krajów nieposiadających gospodarki rynkowej (zob. wyrok z dnia 19 września 2019 r., Zhejiang Jndia Pipeline Industry/Komisja, T-228/17, EU:T:2019:619, pkt 126 i przytoczone tam orzecznictwo), a wybór państwa analogicznego w tym celu objęty jest również szerokim zakresem uznania przysługującym instytucjom Unii w dziedzinie wspólnej polityki handlowej ze względu na złożoność sytuacji gospodarczych i politycznych, których oceny muszą dokonać (zob. wyrok z dnia 29 lipca 2019 r., Shanxi Taigang Stainless Steel/Komisja, C-436/18 P, EU:C:2019:643, pkt 30 i przytoczone tam orzecznictwo). Orzecznictwo to znajduje również zastosowanie do art. 2 ust. 6a lit. a) rozporządzenia podstawowego, który jednak ogranicza zakres uznania Komisji, gdyż wybrany kraj powinien mieć podobny poziom rozwoju gospodarczego jak kraj wywozu.

128 Z orzecznictwa wynika również, że należy w szczególności dokonać weryfikacji, czy Komisja nie pominęła istotnych lub ważnych informacji celem stwierdzenia adekwatności wybranego kraju oraz czy akta sprawy zostały zbadane z pełną starannością wymaganą, by móc stwierdzić, że wartość normalna została określona w sposób właściwy i uzasadniony (zob. wyroki: z dnia 10 września 2015 r., Fliesen-Zentrum Deutschland, C-687/13, EU:C:2015:573, pkt 51 i przytoczone tam orzecznictwo; z dnia 23 kwietnia 2018 r., Shanxi Taigang Stainless Steel/Komisja, T-675/15, niepublikowany, EU:T:2018:209, pkt 32 i przytoczone tam orzecznictwo; zob. również podobnie wyrok z dnia 29 maja 1997 r., Rotexchemie, C-26/96, EU:C:1997:261, pkt 23, 24). Orzecznictwo to można zastosować w sytuacjach, w których występowanie znaczących zakłóceń w kraju wywozu uzasadnia posłużenia się danymi z odpowiedniego reprezentatywnego kraju do celów obliczenia wartości normalnej, co oznacza również badanie złożonych sytuacji gospodarczych i politycznych.

129 Ponadto, jak wynika z art. 2 ust. 6a lit. a) rozporządzenia podstawowego, sądy Unii muszą upewnić się, że Komisja nie pominęła istotnych informacji w celu ustalenia odpowiedniego charakteru wybranego kraju. W tym celu do rzeczonych instytucji należy, z uwzględnieniem innych występujących możliwości, znalezienie państwa trzeciego mającego podobny poziom rozwoju gospodarczego jak kraj wywozu. W przypadku, gdy możliwy jest wybór między kilkoma krajami w świetle łatwo dostępnych stosownych danych, Komisja dokonuje analizy porównawczej tych różnych krajów, stosując kryterium odpowiedniego poziomu ochrony socjalnej i ochrony środowiska.

130 W niniejszej sprawie Komisja opublikowała w dniu 16 marca 2020 r. pierwszą notę do akt w przedmiocie źródeł wykorzystanych w celu ustalenia wartości normalnej, w oparciu o kryteria wyboru niezniekształconych cen lub wartości odniesienia wskazała ona następujące potencjalne reprezentatywne kraje: Brazylia, Kolumbia, Ekwador, Islamska Republika Iranu, Kazachstan, Malezja, Mauritius, Meksyk, Czarnogóra, Rosja, Serbia, Sri Lanka, Tajlandia i Turcja (motywy 35, 161 rozporządzenia tymczasowego). W następstwie otrzymanych przez nią uwag poinformowała ona zainteresowane strony w nocie z dnia 25 czerwca 2020 r., że zamierza wybrać Turcję jako reprezentatywny kraj (motywy 37, 164 rozporządzenia tymczasowego). Kryteria wyboru reprezentatywnego kraju obejmowały, po pierwsze, poziom rozwoju gospodarczego podobny do poziomu rozwoju gospodarczego Chin, po drugie, produkcję produktu objętego dochodzeniem w tym państwie, a po trzecie, dostępność odpowiednich danych publicznych w tym państwie (motyw 159 rozporządzenia tymczasowego). Komisja przypomniała, że

pierwszeństwo zostanie przyznane w stosownych przypadkach państwu z odpowiednim poziomem ochrony socjalnej i ochrony środowiska (motyw 159 rozporządzenia tymczasowego). Po zbadaniu uwag zainteresowanych stron w następstwie ostatecznego ujawnienia Komisja w motywie 152 zaskarżonego rozporządzenia potwierdziła wybór Turcji jako reprezentatywnego kraju.

131 W tym kontekście, uwzględniając, że ciężar dowodu spoczywa na stronie skarżącej, która powinna zaproponować przekonujące dowody na poparcie swojego twierdzenia (zob. wyrok z dnia 19 września 2019 r., Zhejiang Jndia Pipeline Industry/Komisja, T-228/17, EU:T:2019:619, pkt 127 i przytoczone tam orzecznictwo), należy zbadać, czy skarżące przedstawiły dowody mogące wskazywać, że Komisja popełniła oczywisty błąd w ocenie, wybierając Turcję jako reprezentatywny kraj.

132 Skarżące twierdzą, że Komisja przyjęła podejście European Aluminium, wybierając Turcję jako reprezentatywny kraj. Podnoszą one, że wybór ten nie uwzględnia liczby mieszkańców w Chinach i w Turcji oraz krajowego popytu, który z uwagi na zasadę korzyści skali powoduje, iż wzrost produkcji pociąga za sobą obniżenie kosztów stałych. Zdaniem skarżących wybór ten nie uwzględnia kryteriów określonych we wcześniejszym orzecznictwie, zgodnie z którym do instytucji Unii, z uwzględnieniem innych istniejących możliwości, należy próba znalezienia państwa trzeciego, w którym cena produktu podobnego w warunkach możliwie jak najbardziej porównywalnych do warunków istniejących w kraju wywozu, pod warunkiem że chodzi o państwo posiadające gospodarkę rynkową (wyrok z dnia 10 września 2015 r., Fliesen-Zentrum Deutschland, C-687/13, EU:C:2015:573, pkt 49).

133 W tym względzie należy zauważyć, że orzecznictwo przywołane przez skarżące dotyczy wyboru „państwa trzeciego o gospodarce rynkowej" na mocy dawnego art. 2 ust. 7 lit. a) rozporządzenia podstawowego. W związku z tym nie wszystkie parametry wymienione w wyroku z dnia 10 września 2015 r., Fliesen-Zentrum Deutschland (C-687/13, EU:C:2015:573), można automatycznie zastosować jako takie do art. 2 ust. 6a lit. a) rozporządzenia podstawowego. W szczególności ten ostatni przepis wymaga, aby odpowiedni reprezentatywny kraj miał „podobny poziom rozwoju gospodarczego jak kraj wywozu", a nie aby był państwem o gospodarce rynkowej, i przewiduje dodatkowy parametr dotyczący stosowania odpowiedniego poziomu ochrony socjalnej i ochrony środowiska. Wynika stąd, że kryterium, które należy obecnie uwzględnić, jest podobny poziom rozwoju gospodarczego jak poziom kraju wywozu. To z zachowaniem tego kryterium istota orzecznictwa dotyczącego dawnego art. 2 ust. 7 lit. a) rozporządzenia podstawowego znajduje nadal zastosowanie, a to znaczy, że Komisja powinna oprzeć się w swej analizie na państwie trzecim, w którym cena produktu podobnego kształtuje się w warunkach możliwie jak najbardziej porównywalnych do warunków istniejących w kraju wywozu, zgodnie z obowiązkiem zachowania należytej staranności ciążącym na Komisji na mocy orzecznictwa przytoczonego w pkt 127 powyżej.

134 Komisja oparła wybór Turcji jako reprezentatywnego kraju na kryteriach przywołanych w pkt 130 powyżej. Pierwszym z nich jest poziom rozwoju gospodarczego podobny do poziomu rozwoju gospodarczego Chin. Komisja wyjaśniła w motywie 159 rozporządzenia tymczasowego, że wykorzystała państwa o dochodzie narodowym brutto podobnym do dochodu Chin na podstawie bazy danych Banku Światowego. Dodała w motywie 151 zaskarżonego rozporządzenia, że Turcja miała taki sam poziom rozwoju jak Chiny według klasyfikacji Banku Światowego (wyższy średni dochód), a zatem była odpowiednim reprezentatywnym krajem. Uwzględniła ona również fakt, że dochodzenie wykazało, iż w Turcji były produkowane wyroby wyciskane z aluminium z dwóch rodzajów stopów, twardych i miękkich.

135 Skarżące nie kwestionują faktu, że poziom rozwoju gospodarczego Turcji jest podobny do poziomu rozwoju gospodarczego Chin. Ich argumentacja – oparta na argumencie korzyści skali, zgodnie z którym Chiny mają wyższą liczbę mieszkańców niż Turcja, a popyt krajowy różni się – nie może podważyć wniosków Komisji. Po pierwsze, z rozporządzenia podstawowego w żaden sposób nie wynika, że Komisja powinna uwzględnić populację państw przy wyborze reprezentatywnego kraju. Po drugie, ponieważ Chiny były państwem o największej populacji na świecie, wymaganie od Komisji wybrania jako reprezentatywnego kraju państwa z równoważną populacją byłoby nieracjonalne. Z tego samego powodu nie można przyjąć argumentu skarżących dotyczącego popytu krajowego i korzyści skali.

136 W rezultacie skarżące nie wykazały, że Komisja popełniła oczywisty błąd w ocenie przy wyborze Turcji jako reprezentatywnego kraju.

137 W trzeciej kolejności skarżące twierdzą, że wybór reprezentatywnego kraju jest niedostatecznie uzasadniony. Komisja nie wskazała, dlaczego cena stosowana przez producentów tureckich cytowanych w rozporządzeniu tymczasowym mogła stanowić element porównania, i nie wyjaśniła procesu kształtowania cen tych przedsiębiorstw. Ponadto Komisja nie podała w zaskarżonym rozporządzeniu uzasadnienia dla porównywalnego charakteru Turcji jako kraju reprezentatywnego i nie uwzględniła uwag skarżących dotyczących różnic w typologii i ilości wytwarzanych produktów.

138 Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem brak uzasadnienia lub jego niewystarczający charakter stanowi zarzut oparty na naruszeniu istotnych wymogów proceduralnych, który jako taki jest odrębny od zarzutu opartego na wadliwości uzasadnienia decyzji, którego kontrola jest przeprowadzana w ramach badania zasadności tej decyzji [wyroki: z dnia 19 czerwca 2009 r., Qualcomm/Komisja, T-48/04, EU:T:2009:212, pkt 175; z dnia 18 października 2016 r., Crown Equipment (Suzhou) i Crown Gabelstapler/Rada, T-351/13, niepublikowany, EU:T:2016:616, pkt 110]. Uzasadnienie, jakiego wymaga art. 296 akapit drugi TFUE, powinno być dostosowane do charakteru rozpatrywanego aktu i przedstawiać w sposób jasny i jednoznaczny rozumowanie instytucji, która wydała akt, pozwalając zainteresowanym poznać podstawy podjętej decyzji, a właściwemu sądowi dokonać jej kontroli [wyroki: z dnia 30 września 2003 r., Eurocoton i in./Rada, C-76/01 P, EU:C:2003:511, pkt 88; z dnia 12 grudnia 2014 r., Crown Equipment (Suzhou) i Crown Gabelstapler/Rada, T-643/11, EU:T:2014:1076, pkt 129 (niepublikowany)].

139 Instytucje nie są natomiast zobowiązane do ustosunkowywania się w motywach rozporządzenia tymczasowego lub ostatecznego do wszystkich okoliczności faktycznych i prawnych przywołanych przez zainteresowanych w toku postępowania administracyjnego (zob. wyrok z dnia 25 października 2011 r., Transnational Company „Kazchrome" i ENRC Marketing/Rada, T-192/08, EU:T:2011:619, pkt 256 i przytoczone tam orzecznictwo).

140 W tym kontekście należy zauważyć, że Komisja w motywach 159–165 rozporządzenia tymczasowego i w motywach 142–152 zaskarżonego rozporządzenia wyjaśniła w sposób jasny i jednoznaczny odpowiednie kryteria w celu dokonania wyboru reprezentatywnego kraju oraz powody, które doprowadziły do wyboru Turcji. Komisja przedstawiła najpierw wykorzystane kryteria (motyw 159 rozporządzenia tymczasowego), wskazała listę potencjalnych reprezentatywnych krajów (motyw 161 rozporządzenia tymczasowego), wyjaśniła procedurę konsultacji z zainteresowanymi stronami (motywy 160–163 rozporządzenia tymczasowego oraz motywy 143 i 144 zaskarżonego rozporządzenia) oraz wyjaśniła, dlaczego uwagi niektórych zainteresowanych stron nie mogły zostać uwzględnione (motywy 163 i 164 rozporządzenia tymczasowego oraz motywy 145–151 zaskarżonego rozporządzenia). Komisja wyjaśniła zatem,

że dwa rodzaje stopów, twarde i miękkie, były produkowane w Turcji (motyw 164 rozporządzenia tymczasowego), że unia celna nie mogła sprawić, że Turcja stanie się nieodpowiednim reprezentatywnym krajem (motyw 147 zaskarżonego rozporządzenia), że Turcja była najbardziej odpowiednim reprezentatywnym krajem na podstawie dostępnych danych dotyczących norm środowiskowych i socjalnych (motyw 148 zaskarżonego rozporządzenia) oraz że Turcja miała taki sam poziom rozwoju jak Chiny według klasyfikacji Banku Światowego (motyw 151 zaskarżonego rozporządzenia).

141 Ponadto argument, zgodnie z którym Komisja pominęła uwagi skarżących w odniesieniu do różnic w typologii i ilości wytwarzanych produktów, dąży do podważenia zasadności zaskarżonego rozporządzenia. Został on odrzucony w pkt 51 i 56–68 powyżej.

142 A zatem, biorąc pod uwagę fakt, że instytucje nie są zobowiązane do ustosunkowywania się do wszystkich okoliczności faktycznych i prawnych przywołanych przez zainteresowanych w toku postępowania administracyjnego, skarżące nie mogą zarzucać instytucjom naruszenia obowiązku uzasadnienia.

143 W rezultacie należy oddalić te argumenty skarżących oraz części piątą i szóstą zarzutu drugiego w całości.

[…]

### *3. W przedmiocie zarzutu trzeciego, dotyczącego błędów popełnionych przez Komisję w ramach stwierdzenia istnienia szkody dla przemysłu Unii i związku przyczynowego*

153 W ramach zarzutu trzeciego skarżące podnoszą w istocie cztery części i są popierane przez Airoldi, które podnosi również dwie części.

154 Na wstępie należy przypomnieć, że art. 3 ust. 1 rozporządzenia podstawowego definiuje pojęcie „szkody” jako oznaczające, o ile nie określono inaczej, w szczególności istotną szkodę dla przemysłu Unii lub zagrożenie istotną szkodą dla przemysłu Unii, a w zakresie wykładni tego pojęcia odsyła on do przepisów tego artykułu.

155 Artykuł 3 ust. 2 tego rozporządzenia reguluje ustalanie istnienia szkody. Ustalenie to odbywa się na podstawie istniejących dowodów, po dokonaniu obiektywnej oceny, po pierwsze, wielkości przywozu towarów po cenach dumpingowych i jego wpływu na ceny produktów podobnych na rynku Unii oraz, po drugie, wpływu tego przywozu na przemysł Unii.

156 Artykuł 3 ust. 3 rozporządzenia podstawowego przewiduje, że w odniesieniu do wielkości przywozu towarów po cenach dumpingowych „uwzględnia się fakt, czy nastąpił jego znaczny wzrost w wartościach bezwzględnych bądź w stosunku do produkcji lub konsumpcji w Unii”, a „[w] odniesieniu do wpływu przywozu towarów po cenach dumpingowych na ceny produktów unijnych uwzględnia się fakt, czy nastąpiło znaczne podcięcie cenowe przywozu towarów po cenach dumpingowych w stosunku do cen unijnych produktów podobnych lub czy przywóz ten w inny sposób nie spowoduje znacznego spadku tych cen bądź zahamuje ich znaczny wzrost, który nastąpiłby w innych warunkach”, jak też że „[ż]aden z powyższych czynników brany pod uwagę osobno lub łącznie nie musi stanowić decydującej wskazówki”.

157 Artykuł 3 ust. 5 rozporządzenia podstawowego przewiduje, że ocena wpływu przywozu towarów po cenach dumpingowych na dany przemysł Unii obejmuje ocenę wszystkich istotnych czynników ekonomicznych i wskaźników oddziałujących na stan tego przemysłu, podczas gdy art. 3 ust. 6 rozporządzenia podstawowego stanowi, że instytucje Unii mają wykazać na podstawie dowodów zebranych w sprawie w odniesieniu do sytuacji przemysłu Unii występowanie szkody dla tego przemysłu. Przepis ten przewiduje w szczególności, że taki dowód obejmuje wykazanie, że wielkości lub poziomy cen ustalone na podstawie ust. 3 wywierają wpływ na przemysł Unii zgodnie z ust. 5 oraz że wpływ ten można uznać za istotny (zob. analogicznie wyrok z dnia 19 grudnia 2013 r., Transnational Company „Kazchrome" i ENRC Marketing/Rada, C-10/12 P, niepublikowany, EU:C:2013:865, pkt 49).

158 W świetle utrwalonego orzecznictwa ustalenie szkody wymaga oceny złożonych zagadnień gospodarczych. Przy dokonywaniu tej oceny instytucje Unii dysponują szerokim zakresem uznania (zob. wyroki: z dnia 7 maja 1991 r. w sprawie C-69/89 Nakajima/Rada, EU:C:1991:186, pkt 86 i przytoczone tam orzecznictwo; z dnia 11 września 2014 r., Gold East Paper i Gold Huasheng Paper/Rada, T-444/11, EU:T:2014:773, pkt 226 i przytoczone tam orzecznictwo). Kontrola sądowa takiej oceny musi zatem ograniczać się do weryfikacji poszanowania zasad proceduralnych, prawidłowości ustaleń okoliczności faktycznych, braku oczywistego błędu w ocenie tych okoliczności faktycznych oraz braku nadużycia władzy. Jest tak w szczególności w przypadku ustalania, w ramach dochodzenia antydumpingowego, czynników wyrządzających szkodę przemysłowi Unii (zob. wyrok z dnia 20 stycznia 2022 r., Komisja/Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, pkt 36 i przytoczone tam orzecznictwo).

159 Ponadto do skarżących należy przedstawienie dowodów, które pozwoliłyby Sądowi na stwierdzenie, że badając wystąpienie szkody, Komisja dopuściła się oczywistego błędu w ocenie (zob. podobnie wyrok z dnia 11 września 2014 r., Gold East Paper i Gold Huasheng Paper/Rada, T-444/11, EU:T:2014:773, pkt 228 i przytoczone tam orzecznictwo).

160 Zarzut trzeci skarżących należy zbadać w świetle powyższych zasad.

### *a) W przedmiocie istotnych czynników ekonomicznych i wskaźników oddziałujących na stan przemysłu Unii*

161 W ramach części pierwszej skarżące podnoszą w istocie cztery zarzuty szczegółowe w celu wykazania, że Komisja dokonała błędnej oceny różnych czynników i wskaźników ekonomicznych oddziałujących na stan przemysłu Unii.

#### *1) W przedmiocie uwzględnienia udziału w rynku przemysłu Unii*

162 W ramach pierwszego zarzutu szczegółowego skarżące twierdzą, że udział w rynku producentów unijnych przekracza 85 %. Tymczasem z orzecznictwa Trybunału i Sądu wynikałoby, że w sytuacji gdy producenci Unii posiadają istotny udział w rynku, nie można mówić o wystąpieniu szkody dla przemysłu Unii. Wysoki udział w rynku przemysłu Unii przyznawałaby mu w naturalny sposób silną pozycję, wykluczającą stwierdzenie zagrożenia dla przedsiębiorstw unijnych.

163 Należy w tym względzie zauważyć, że jak wynika z pkt 154–159 powyżej, rozporządzenie podstawowe nie przewiduje żadnego progu udziału w rynku przemysłu Unii, poniżej którego nie można uznać, ze przemysł ten poniósł istotną szkodę w rozumieniu art. 3 ust. 1 tegoż rozporządzenia. Ponadto Komisja dysponuje w tym względzie szerokim zakresem uznania.

164 Wobec tego nie można kwestionować, że zmiany udziału przemysłu Unii w rynku stanowią czynnik o istotnym znaczeniu dla oceny występowania istotnej szkody po stronie tego przemysłu (zob. podobnie wyrok z dnia 14 marca 2007 r., Aluminium Silicon Mill Products/Rada, T-107/04, EU:T:2007:85, pkt 65).

165 Ponadto należy przypomnieć, że jakkolwiek ocena przeprowadzona przez instytucje powinna prowadzić do wniosku, że przemysł Unii poniósł istotną szkodę, nie ma wymogu, by wszystkie istotne czynniki i wskaźniki ekonomiczne miały tendencję zniżkową (wyrok z dnia 25 października 2011 r., CHEMK i KF/Rada, T-190/08, EU:T:2011:618, pkt 114). Ponadto sama okoliczność, że niektóre czynniki szkody uległy poprawie w badanym okresie, nie oznacza tym samym, że przemysł Unii nie doznał istotnej szkody (wyrok z dnia 23 kwietnia 2018 r., Shanxi Taigang Stainless Steel/Komisja, T-675/15, niepublikowany, EU:T:2018:209, pkt 93; zob. również podobnie wyrok z dnia 30 marca 2000 r., Miwon/Rada, T-51/96, EU:T:2000:92, pkt 105).

166 W niniejszej sprawie w celu stwierdzenia, że przemysł Unii poniósł istotną szkodę, Komisja w sekcji 4 i 5 zaskarżonego rozporządzenia dokonała analizy wpływu przywozu po cenach dumpingowych, oceniając różne wskaźniki ekonomiczne, na podstawie art. 3 ust. 5 rozporządzenia podstawowego.

167 Jak wynika zatem z tabeli nr 5, zawartej w motywie 229 zaskarżonego rozporządzenia, udział w rynku sprzedaży wolnorynkowej wynosił 84,4 % w okresie objętym dochodzeniem i uległ on obniżeniu o 4 % w badanym okresie. Komisja przedstawiała również tabelę uwzględniającą wystąpienie Zjednoczonego Królestwa z Unii (zob. motyw 35 zaskarżonego rozporządzenia), nawet jeśli to wystąpienie nastąpiło po badanym okresie. Jak wynika zatem z tabeli nr 5a, zawartej w motywie 275 zaskarżonego rozporządzenia, z pominięciem Zjednoczonego Królestwa udział w rynku przemysłu Unii wynosił 85,4 % w okresie objętym dochodzeniem i pomniejszył się o 3 punkty procentowe w badanym okresie.

168 W motywach 226 i 227 zaskarżonego rozporządzenia wyjaśniono, że konsumpcja w Unii na wolnym rynku wzrosła o 6 %, która to wielkość została potwierdzona dla przemysłu Unii, pomijając Zjednoczone Królestwo w tabeli nr 4a, zawartej w motywie 271 zaskarżonego rozporządzenia.

169 W motywie 254 zaskarżonego rozporządzenia Komisja potwierdziła wnioski dotyczące sytuacji przemysłu Unii przedstawione w motywach 271–274 rozporządzenia tymczasowego. Chodzi w szczególności o wnioski o następującej treści:

„(271) Pozytywne tendencje odnotowano w przypadku kilku wskaźników, takich jak produkcja, moce produkcyjne, wielkość sprzedaży na rynku unijnym i zatrudnienie. Pozytywne zmiany w zakresie tych wskaźników były jednak związane ze wzrostem konsumpcji i wskaźniki te powinny były właściwie jeszcze bardziej wzrosnąć, jeżeli przemysł Unii byłby w stanie w pełni skorzystać z rozwoju rynku. Pomimo wzrostu wielkości sprzedaży przemysł Unii faktycznie stracił udział w wolnym rynku.

(272) Ceny sprzedaży na wolnym rynku wzrosły o 19 %. Te wzrosty cen nie nadążały jednak za wzrostem kosztów (20 %). Zmiana ta była spowodowana tłumieniem cen. Przemysł Unii nie był w stanie podnieść swoich cen w takim samym zakresie, w jakim rosły koszty, ze względu na presję wywieraną na spadek cen przez przywóz z Chin, która powodowała podcięcie cen przemysłu Unii. Mając na uwadze, że poziomy rentowności były niższe od docelowego poziomu zysku w całym okresie badanym, a także uwzględniając wielkość

> i niskie ceny przywozu z Chin, Komisja stwierdziła, że wzrost cen był tłumiony w całym okresie badanym. W rezultacie wszystkie wskaźniki dotyczące wyników finansowych, mianowicie rentowności, zwrotu z inwestycji i przepływów środków pieniężnych, wykazywały tendencję spadkową, a osiągane zyski były niższe od docelowego poziomu zysku w całym okresie badanym. Jest to szczególnie szkodliwe, ponieważ rynek produktu objętego dochodzeniem wzrastał w okresie badanym, ale przemysł Unii nadal odnotowywał niskie i spadające zyski. Pomimo utrzymywania jak najwyższych nakładów inwestycyjnych w celu zachowania konkurencyjności, przemysł unijny wyraźnie nie osiągał wystarczająco wysokich zysków na poziomie zachęcającym do przyszłych inwestycji. Ponadto załamanie przemysłu Unii miało miejsce w okresie wzrostu na rynku unijnym. Przemysł Unii stracił 5 % [wartość ta została zmieniona w zaskarżonym rozporządzeniu] udziału w rozwijającym się rynku i wyraźnie nie był w stanie skorzystać ze wzrostu rynku unijnego".

170 Z tych informacji tych wynika, że Komisja należycie uwzględniła wysoki udział w rynku przemysłu Unii, a także występowanie pozytywnych tendencji w odniesieniu do niektórych wskaźników. Skarżące nie przedstawiły jakiegokolwiek argumentu ani dowodu mogącego wskazywać, że twierdzenia Komisji w motywach 271 i 272 zaskarżonego rozporządzenia, w szczególności w odniesieniu do wpływu na ceny, były oczywiście błędne. Nie wykazały one zatem, że w świetle zasad wyrażonych w pkt 163–165 powyżej Komisja popełniła oczywisty błąd w ocenie, stwierdzając zmniejszenie udziału przemysłu unijnego w rynku oraz uznając, że przemysł ten doznał istotnej szkody, uwzględniając ogół istotnych wskaźników i w szczególności utratę udziałów w rynku i spadek rentowności przemysłu Unii. Przeciwnie, Komisja podkreśliła, ze wzrost wielkości sprzedaży wynosił jedynie 2 % (zob. tabela nr 5, zawarta w motywie 245 rozporządzenia tymczasowego) w okresie, w którym konsumpcja w Unii wzrosła o 6 % (zob. tabela nr 4, zawarta w motywie 226 zaskarżonego rozporządzenia), a wzrostowi kosztów nie towarzyszył wzrost cen (zob. tabela nr 7, zawarta w motywie 256 rozporządzenia tymczasowego).

171 Wniosku tego nie podważa orzecznictwo Trybunału i Sądu przytoczone przez skarżące, jak słusznie podkreśla Komisja.

172 Prawdą jest, że wyroki z dnia 4 lutego 2021 r., eurocylinder systems (C-324/19, EU:C:2021:94), i z dnia 29 stycznia 2014 r., Hubei Xinyegang Steel/Rada (T-528/09, EU:T:2014:35), które dotyczyły rozporządzenia Rady (WE) nr 926/2009 z dnia 24 września 2009 r. nakładającego ostateczne cło antydumpingowe i stanowiącego o ostatecznym pobraniu tymczasowego cła nałożonego na przywóz niektórych rur i przewodów bez szwu, z żelaza lub stali, pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. 2009, L 262, s. 19), uznały wagę czynnika dotyczącego udziałów w rynku przemysłu Unii do celów ustalenia występowania szkody.

173 Jednakże najważniejszym wnioskiem płynącym z wyroków z dnia 4 lutego 2021 r., eurocylinder systems (C-324/19, EU:C:2021:94), i z dnia 29 stycznia 2014 r., Hubei Xinyegang Steel/Rada (T-528/09, EU:T:2014:35), jest to, że różnych wskaźników, w tym udziału w rynku przemysłu Unii, nie należy rozważać odrębnie, lecz łącznie (zob. podobnie wyroki: z dnia 4 lutego 2021 r., eurocylinder systems, C-324/19, EU:C:2021:94, pkt 49; z dnia 29 stycznia 2014 r., Hubei Xinyegang Steel/Rada, T-528/09, EU:T:2014:35, pkt 61–63).

174 Ponadto w sprawach zakończonych wyrokami z dnia 4 lutego 2021 r., eurocylinder systems (C-324/19, EU:C:2021:94), i z dnia 29 stycznia 2014 r., Hubei Xinyegang Steel/Rada (T-528/09, EU:T:2014:35), czynniki ekonomiczne, z wyjątkiem zmiany udziału w rynku przemysłu Unii, były dodatnie (wyrok z dnia 29 stycznia 2014 r., Hubei Xinyegang Steel/Rada, T-528/09, EU:T:2014:35,

pkt 59–61). Tymczasem w niniejszej sprawie z rozporządzenia tymczasowego wynika, że wykorzystanie mocy produkcyjnych (tabela nr 4, zawarta w motywie 240 rozporządzenia tymczasowego), rentowność oraz zwrot z inwestycji przemysłu Unii (tabela nr 10, zawarta w motywie 265 rozporządzenia tymczasowego) uległy pogorszeniu w badanym okresie.

175 Ponadto fragmenty wyroków z dnia 4 lutego 2021 r., eurocylinder systems (C-324/19, EU:C:2021:94), i z dnia 29 stycznia 2014 r., Hubei Xinyegang Steel/Rada (T-528/09, EU:T:2014:35), przytoczone przez skarżące, dotyczyły innego aspektu szkody, to znaczy oceny sytuacji zagrożenia dla przemysłu Unii na końcu okresu objętego dochodzeniem w celu stwierdzenia istnienia zagrożenia wystąpienia istotnej szkody.

176 Co więcej, wyrok z dnia 2 maja 1995 r., NTN Corporation i Koyo Seiko/Rada (T-163/94 i T-165/94, EU:T:1995:83), powołany przez skarżące dotyczy sytuacji, w której Rada popełniła błędy w ustaleniach faktycznych wskazujące na tendencje odwrotne od rzeczywistych zmian na rynku (zob. pkt 114 tego wyroku), błędy, na które nie powołano się w niniejszym sporze. Co się tyczy wyroku z dnia 14 marca 2007 r., Aluminium Silicon Mill Products/Rada (T-107/04, EU:T:2007:85), na który również powołały się skarżące, dotyczy on sytuacji, w której Rada popełniła błąd w ustaleniach faktycznych, stwarzając wrażenie zmiany w udziale w rynku przemysłu Unii przeciwnej do tej wynikających z danych przyjętych w rozporządzeniu tymczasowym (zob. pkt 63–66 tego wyroku).

177 Airoldi podnosi jednak, po pierwsze, że dane dotyczące szkody, w szczególności te dotyczące udziału w rynku przemysłu Unii, nie są prawidłowe, gdyż żadna aktualna informacja dotycząca różnych czynników takich jak wielkość produkcji nie została przedstawiona na końcowym etapie. Airoldi łączy ten argument z wyłączeniem dużej części przywozu z kodu NC 7610 90 90, który obejmuje również produkty nieobjęte zakresem dochodzenia (zob. motyw 202 zaskarżonego rozporządzenia) oraz wystąpieniem Zjednoczonego Królestwa z Unii.

178 Na wstępie należy stwierdzić, że ten argument Airoldi wiąże się z zarzutem skarżącej dotyczącym analizy szkody poniesionej przez przemysł Unii. Dotyczy on dokładniej różnych czynników i wskaźników, które oddziałują na sytuację przemysłu Unii, do których odnoszą się skarżące w ramach części pierwszej zarzutu trzeciego.

179 Wynika stąd, że wbrew temu, co twierdzi Komisja, argumenty te wpisują się w ramy wyznaczone przez żądania i zarzuty skarżących, zgodnie z orzecznictwem przytoczonym w pkt 87 powyżej. Są one zatem dopuszczalne.

180 Wobec tego, jak wskazała Komisja, zaskarżone rozporządzenie wyjaśnia w motywie 278, że wielkość sprzedaży przemysłu Unii na rynku Zjednoczonego Królestwa oszacowano jedynie na około 2 % całkowitej sprzedaży tego przemysłu, która to wielkość nie mogła mieć żadnego istotnego wpływu na wskaźniki ekonomiczne przemysłu Unii. W oparciu o to zaskarżone rozporządzenie stwierdza, że wskaźniki dotyczące przemysłu Unii są reprezentatywne również przy uwzględnieniu wystąpienia Zjednoczonego Królestwa i zostają potwierdzone, co dotyczy również wniosków wyciągniętych na ich podstawie. Co więcej, udział w rynku przemysłu Unii, z pominięciem udziału Zjednoczonego Królestwa, został ponownie obliczony przez Komisję (zob. tabela nr 5a, zawarta w motywie 275 zaskarżonego rozporządzenia). Ponadto wyłączenie części przywozu z kodu NC 7610 90 90 zostało uwzględnione przez Komisję, jak wynika z motywów 202–216 oraz tabel nr nr 1, 2 i 3, zawartych odpowiednio w motywach 208, 217 i 220 zaskarżonego rozporządzenia.

181 Airoldi nie przedstawia argumentów w celu wykazania, że te wyjaśnienia Komisji są oczywiście błędne i że konieczne byłoby dokonanie dostosowań. Uwzględniając zatem ciążący na Airoldi ciężar dowodu, należy oddalić te argumenty.

182 Po drugie, Airoldi twierdzi również, że gdyby Komisja uwzględniła segmentację rynku aluminium, spadek produktów mających wywoływać szkodę przywożonych z kodem CN 7610 90 90, wzrost udziału w rynku przemysłu Unii z 81,1 % do 85,4 % oraz spadek przywozu z Chin z 9,6 % do 5 %, jaki nastąpił między przyjęciem rozporządzenia tymczasowego a przyjęciem zaskarżonego rozporządzenia, instytucja ta doszłaby do wniosku, ze pozycja przemysłu Unii uległa de facto umocnieniu.

183 Należy ponownie stwierdzić, że ta argumentacja Airoldi jest powiązana z zarzutem skarżących dotyczącym analizy szkody poniesionej przez przemysł Unii i dotyczy w szczególności różnych czynników i wskaźników wpływających na sytuacje przemysłu Unii, o których mówią skarżące w części pierwszej zarzutu trzeciego. Jest ona również związana z drugą i trzecią częścią zarzutu drugiego, w której skarżące zarzucają Komisji, iż uznała, że elementy wyciskane z aluminium pochodzące z Chin stanowią jeden i ten sam produkt.

184 Wynika stąd, że argumenty te wpisują się w ramy wyznaczone przez żądania i zarzuty skarżących, zgodnie z orzecznictwem przytoczonym w pkt 87 powyżej. Są one zatem dopuszczalne wbrew temu, co twierdzi Komisja.

185 Wobec tego, jak wskazała Komisja, zaskarżone rozporządzenie wyjaśnia w motywie 56, dlaczego uznano, że produkt objęty postępowaniem stanowi jeden i ten sam produkt (zob. pkt 62 i 63 powyżej). Ponadto wyłączenie części przywozu z kodu CN 7610 90 90 zostało uwzględnione przez Komisję, jak wynika z motywów 202–216 i tabel nr nr 1, 2 i 3, zawartych odpowiednio w motywach 208, 217 i 220 zaskarżonego rozporządzenia.

186 Jeśli chodzi o rzekomy spadek udziału w rynku przywozu z Chin i wzrost udziału w rynku przemysłu Unii, należy zauważyć, co następuje.

187 Z tabeli nr 5, zawartej w motywie 245 rozporządzenia tymczasowego, wynika, że na tym etapie postępowania Komisja uznała, że udział w rynku sprzedaży wolnorynkowej przemysłu Unii w okresie objętym dochodzeniem wynosił 81,1 %. Po zakończeniu postępowania administracyjnego wartość ta wzrosła i wynosiła 84,4 % w następstwie korekty wielkości przywozu z Chin (zob. tabela nr 5, zawarta w motywach 229 i 230 zaskarżonego rozporządzenia). Udział w rynku, na jaki powołuje się Airoldi, to znaczy 85,4 %, dotyczy udziału w rynku sprzedaży wolnorynkowej przemysłu w okresie objętym dochodzeniem, lecz z uwzględnieniem wystąpienia Zjednoczonego Królestwa z Unii (zob. tabela nr 5a, zawarta w motywie 275 zaskarżonego rozporządzenia). Po pierwsze, wynika stąd, że dane liczbowe podane przez Airoldi nie są bezpośrednio porównywalne, gdyż dotyczą innego zakresu geograficznego. Po drugie, Komisja wyjaśniła w motywie 276 zaskarżonego rozporządzenia, że jakkolwiek udział w rynku przemysłu Unii uległ lekkiej korekcie w górę w badanym okresie, to ten udział w rynku zmniejszył się jednak o 3 punkty procentowe.

188 Te same uwagi znajdują zastosowanie do zmniejszenia się przywozu z Chin. Po pierwsze bowiem, Airoldi porównuje dane uwzględnione w rozporządzeniu tymczasowym z danymi zawartymi w zaskarżonym rozporządzeniu z pominięciem Zjednoczonego Królestwa (zob. tabela nr 2, zawarta w motywie 225 rozporządzenia tymczasowego, i tabela nr 2a, zawarta w motywie 262 zaskarżonego rozporządzenia). Po drugie, Komisja uznała w motywie 263 zaskarżonego

rozporządzenia, że na podstawie skorygowanych wielkości przywozu można również zaobserwować znaczne poziomy przywozu zarówno w ujęciu względnym, jak i w ujęciu bezwzględnym, sięgające 5 % udziału w rynku w okresie objętym dochodzeniem. W liczbach bezwzględnych przywóz z Chin zwiększył się w badanym okresie o 56 % i odnotowano wzrost całkowitego udziału w rynku przywozu towarów po cenach dumpingowych o 48 %.

189 Airoldi nie przedstawia argumentów w celu wykazania, że te ustalenia Komisji są oczywiście błędne i że przemysł Unii w rzeczywistości umocnił się. Uwzględniając zatem ciążący na nim ciężar dowodu, należy oddalić te argumenty.

190 Pierwszy zarzut szczegółowy należy zatem oddalić.

*2) W przedmiocie wzrostu i rentowności przemysłu Unii*

191 W ramach drugiego zarzutu szczegółowego skarżące podnoszą, że Komisja odeszła od celu uregulowań antydumpingowych, stwierdzając wystąpienie szkody dla przemysłu Unii w kontekście znaczącego wzrostu konsumpcji oraz rentowności przemysłu Unii.

192 W tym względzie, co się tyczy konsumpcji Unii na wolnym rynku, nie ulega wprawdzie wątpliwości, że wzrosła ona o 6 % w badanym okresie [zob. tabela nr 4, zawarta w motywie 226 zaskarżonego rozporządzenia oraz tabela nr 4a (przemysł Unii z wyłączeniem Zjednoczonego Królestwa), zawarta w motywie 271 zaskarżonego rozporządzenia].

193 Jednakże nie jest wymagane do celów stwierdzenia, że przemysł Unii poniósł szkodę mogącą uzasadniać przyjęcie ceł antydumpingowych, aby wszystkie istotne czynniki i wskaźniki gospodarcze miały tendencję zniżkową (wyrok z dnia 25 października 2011 r., CHEMK i KF/Rada, T-190/08, EU:T:2011:618, pkt 114).

194 Ponadto Komisja złagodziła nieco wzrost konsumpcji w Unii, zauważając, że o ile wzrosła ona w badanym okresie, o tyle zmniejszyła się ona między 2018 r. a okresem objętym dochodzeniem (zob. motyw 216 rozporządzenia tymczasowego i tabela nr 4, zawarta w motywie 226 zaskarżonego rozporządzenia). Ponadto i przede wszystkim Komisja podkreśliła słusznie w motywie 271 rozporządzenia tymczasowego, że w świetle dostępnych danych pomimo wzrostu popytu przemysł Unii faktycznie stracił udział w rynku.

195 Co się tyczy rentowności przemysłu Unii, należy stwierdzić, że z tabeli nr 10, zawartej w motywie 265 rozporządzenia tymczasowego, wynika, że wprawdzie wynosi ona 2 % w okresie objętym dochodzeniem, ale że zmniejszyła się ona z 4,9 % do 2 % w badanym okresie. Komisja mogła wywnioskować z tego tłumienie cen w kontekście, w którym jak wynika z tabeli nr 7, zawartej w motywie 275 rozporządzenia tymczasowego, ceny przemysłu Unii wzrosły mniej niż koszty.

196 Z powyższego wynika, że skarżące nie wykazały, iż Komisja popełniła oczywisty błąd w ocenia, stwierdzając wystąpienie istotnej szkody dla przemysłu Unii mimo wzrostu konsumpcji w Unii i rentowności tego przemysłu wynoszącej 2 %.

197 Drugi zarzut szczegółowy skarżących należy zatem oddalić.

*3) W przedmiocie uwzględnienia ceny i wielkości przywozu z Chin*

198 Skarżące w ramach trzeciego zarzutu szczegółowego twierdzą, po pierwsze, że Komisja położyła nacisk na cenę produktów przywożonych z Chin, nie biorąc pod uwagę znaczenia wielkości przywozu. Po drugie, zaskarżone rozporządzenie zawiera w tej kwestii sprzeczność w motywach 201 i 249.

199 Ten zarzut szczegółowy skarżących jest oparty na błędnej analizie zaskarżonego rozporządzenia.

200 Po pierwsze, z sekcji 4.3 zaskarżonego rozporządzenia, zatytułowanej „Przywóz z państwa, którego dotyczy postępowanie", a w szczególności z tabel nr nr 1, 2 i 3, wynika że Komisja uwzględniła w wyważony sposób nie tylko ceny produktów przywożonych z Chin, ale również wielkość przywozu tych produktów.

201 Po drugie, nie ma sprzeczności między motywami 201 i 249 rozporządzenia tymczasowego, gdyż motywy te dotyczą różnych kwestii. Motyw 201 zaskarżonego rozporządzenia pod nagłówkiem „Informacje ogólne" wyjaśnia bowiem w szczególności, że „[s]tałą presję wywierały rażąco niskie chińskie ceny, […] [a] presja ta miała wielorakie konsekwencje[, gdyż] między innymi tłumiła ceny przemysłu Unii, nie pozwalała, aby ceny te odzwierciedlały wzrost cen surowca (aluminium) na rynkach światowych, i zmniejszała rentowność", oraz że „[d]o urzeczywistnienia się tej wizji szkody nie są konieczne ogromne wielkości przywozu[, gdyż] nawet stosunkowo niewielki przywóz lub nawet istnienie dużego przywozu po niskich cenach (co ma bezsprzecznie miejsce w niniejszym przypadku) wystarczą, aby ustalić niski pułap cenowy, który ma wpływ na cały rynek".

202 Natomiast w motywie 249 zaskarżonego rozporządzenia Komisja odpowiada na argumenty, w ramach których grupa, do której należą skarżące, kwestionuje istnienie istotnej szkody z uwagi na to, że porównania cen przeprowadzone przez Komisję były niewłaściwe. W tej kwestii Komisja zauważa, co następuje:

„W toku dochodzenia wykazano, że przy dokonywaniu porównania na podstawie rodzaju produktu ceny tych eksporterów podcinały ceny przemysłu unijnego o znaczny margines, a zatem były nie tylko wyrównane, ale i w rozsądnym stopniu niższe. Grupa Haomei zasugerował[a] również wykorzystanie cen importerów jako źródła do porównań cenowych. […] Komisja oparła swoje porównania cen na obiektywnej podstawie, stosując szczegółową metodykę i obliczenia, które ujawniono grupie Haomei. Metodyka ta polegała na porównywaniu produktów według rodzaju przy użyciu kilku obiektywnych kryteriów i dlatego była najbardziej reprezentatywną metodą, jaką dysponowała Komisja".

203 Wynika stąd, że Komisja nie popełniła oczywistego błędu w ocenie, jak również nie zaprzeczyła sobie, przyjmując motywy 201 i 249 zaskarżonego rozporządzenia, które dotyczą różnych kwestii.

204 Trzeci zarzut szczegółowy skarżących należy zatem oddalić.

*4) W przedmiocie wzrostu udziału w rynku przywozu z Chin*

205 Skarżące w ramach czwartego zarzutu szczegółowego podnoszą szereg argumentów w celu wykazania, że Komisja popełniła błędy przy uwzględnianiu udziałów w rynku przywozu z Chin.

206 W pierwszej kolejności podnoszą one, że w następstwie dodatkowego ostatecznego ujawnienia z dnia 8 lutego 2021 r. ilość produktów objętych postępowaniem przywożonych z Chin zmniejszyła się z ponad 300 000 ton (na początku postępowania) do 128 853 ton. W tym kontekście Komisja nie uwzględniła tego spadku i w żaden sposób nie zmodyfikowała oceny szkody i dumpingu.

207 Jak wynika zatem z tabeli nr 2a, zawartej w motywie 262 zaskarżonego rozporządzenia, liczba 128 853 ton odnosi się do wielkości przywozu w ramach ośmiu kodów CN w okresie objętym dochodzeniem, z uwzględnieniem wystąpienia Zjednoczonego Królestwa z Unii. Całkowita wielkość przywozu z Chin do Unii w tym okresie na tej samej podstawie wynosiła 152 551 ton, a udział w rynku Chin wynosił 5 % (zob. tabela nr 2a, zawarta w motywie 262 zaskarżonego rozporządzenia). Nie uwzględniając wystąpienia Zjednoczonego Królestwa z Unii, przywóz z Chin w ramach ośmiu kodów CN wynosił 164 641 ton, całkowita wielkość przywozu z Chin wynosiła zaś 191 981 ton, a udział w rynku 6,2 % (zob. tabela nr 2, zawarta w motywie 217 zaskarżonego rozporządzenia). Nie ulega wątpliwości, że te liczby są wyraźnie niższe niż te zawarte w tabeli nr 2a, zawartej w motywie 225 rozporządzenia tymczasowego, mianowicie: wielkość przywozu z Chin w okresie objętym dochodzeniem wynosząca 309 853 tony, a udział w rynku 9,6 %.

208 Należy wobec tego zauważyć, po pierwsze, że argument skarżących jest oparty na porównaniu z jednej strony wielkości przywozu z Chin w ramach ośmiu kodów CN w okresie objętym dochodzeniem stwierdzonej w zaskarżonym rozporządzeniu i z uwzględnieniem wystąpienia Zjednoczonego Królestwa z Unii, a z drugiej strony całkowitej wielkości przywozu z Chin na etapie rozporządzenia tymczasowego i przed korektą. Wynika stąd, że to porównanie jest oparte na liczbach dotyczących wielkości, które odpowiadają różnym zakresom przedmiotowym i geograficznym i nie mogą być bezpośrednio porównane.

209 Po drugie, należy zauważyć, że jak słusznie podkreśla Komisja, mimo iż liczby dotyczące chińskiego przywozu zostały skorygowane w dół z uwagi na rozbieżne poglądy co do kodu CN, Komisja mogła potwierdzić, że ogólna wielkość chińskiego przywozu pozostawała znacząca, i możliwa do zaobserwowania była zmiana okoliczności identyczna jak ta występująca na etapie tymczasowym.

210 Po głębszej analizie wielkości przywozu z Chin z uwagi na fakt, że kod CN 7610 90 90, który obejmuje również produkty nieobjęte zakresem dochodzenia, był przedmiotem sprzecznych opinii (zob. motyw 202 zaskarżonego rozporządzenia), Komisja obniżyła swoje szacunki. Komisja uznała, że penetracja rynku przez Chiny nadal utrzymywała się na znaczącym poziomie (motyw 203 zaskarżonego rozporządzenia) oraz że chociaż udział Chin w rynku został w rezultacie skorygowany w dół, przywóz pozostał znaczący i zaobserwowano taką samą tendencją wzrostową jak na etapie tymczasowym (motyw 213 zaskarżonego rozporządzenia). Po przeanalizowaniu określonych czynników oraz argumentów zainteresowanych stron w motywach 208–249 zaskarżonego rozporządzenia Komisja stwierdziła w motywie 252 tegoż rozporządzenia, że kluczowe wskaźniki świadczące o wystąpieniu szkody zidentyfikowane w toku niniejszego dochodzenia zachowałyby swój szkodliwy charakter nawet w przypadku, gdyby przywóz z Chin został poddany ocenie z wyłączeniem kodu CN.

211 Wynika stąd, że skarżące błędnie twierdzą, iż Komisja nie uwzględniła spadku wielkości przywozu z Chin. Argumenty te należy zatem oddalić.

212 W drugiej kolejności skarżące twierdzą, ze udział w rynku przywozu z Chin wzrósł wyłącznie o 49 % między 2016 r. a okresem objętym dochodzeniem, co stanowi bardzo niewielką wartość, która nie może być podstawą dla uznania wystąpienia zagrożenia dla przemysłu Unii, którego wyniki utrzymywałyby się na stałym i dodatnim poziomie. Ponadto, jakikolwiek wzrost udziału w rynku byłby pozbawiony znaczenia, gdyż początkowy udział w rynku, w ujęciu bezwzględnym, był minimalny, to znaczy niższy niż 15 %.

213 Po pierwsze, należy podkreślić, że skarżące bezpodstawnie twierdzą, że udział w rynku przywozu z Chin poniżej 15 % był „minimalny". O ile bowiem art. 5 ust. 7 rozporządzenia podstawowego stanowi, że nie wszczyna się postępowania przeciwko krajom, których przywóz stanowi mniej niż 1 % rynku, o tyle udział w rynku przywozu z Chin jest wyraźnie wyższy od tego progu procentowego (zob. tabela nr 2, zawarta w motywie 217 zaskarżonego rozporządzenia, oraz tabela nr 2a, zawarta w motywie 262 zaskarżonego rozporządzenia). Rozporządzenie podstawowe nie przewiduje innego progu udziału w rynku pozwalającego uznać, że przywóz z państwa trzeciego nie może powodować szkody.

214 Po drugie, całkowita wielkość przywozu z Chin wzrosła o 49 % między 2016 r. a okresem dochodzenia, a udział w rynku tego przywozu zwiększył się o 41 % między 2016 r. a tym okresem. Tego wzrostu nie można uznać za „niewielki", a skarżące nie przedstawiły argumentów pozwalających podważyć ten wniosek.

215 Po trzecie, argumenty skarżących dotyczące sytuacji przemysłu Unii zostały oddalone w pkt 162–197 powyżej, a skarżące nie przedstawiają w ramach niniejszego zarzutu szczegółowego innych argumentów, które pozwoliłyby w związku z udziałem w rynku przywozu z Chin na uznanie, że Komisja popełniła oczywisty błąd w ocenie.

216 W związku z tym należy oddalić powyższe argumenty skarżących.

217 W trzeciej kolejności skarżące twierdzą, że przywóz z Chin zwiększył swój udział w rynku kosztem producentów z państw trzecich, a nie kosztem producentów unijnych. Ponadto ze sprawozdania rocznego grupy Hydro wynikałoby, że rzekomy wzrost o 4 punkty procentowe udziału w rynku przywozu z Chin nastąpiłby być może kosztem udziałów w rynku tej grupy, która jest spółką prawa norweskiego, a nie producentem unijnym.

218 W tym względzie dane powołane przez skarżące w pkt 140 i 141 skargi dotyczące przywozu z państw trzecich innych niż Chiny oraz przywozu z Chin są zaczerpnięte, jak stwierdziły skarżące na rozprawie, z tabeli nr 2a, zawartej w motywie 262 zaskarżonego rozporządzenia (te dane nie dotyczą całkowitej wielkości przywozu, lecz przywozu w ramach ośmiu kodów CN), i tabeli nr 6a, zawartej w motywie 304 zaskarżonego rozporządzenia, oraz uwzględniają wystąpienie Zjednoczonego Królestwa z Unii.

219 Z danych zawartych w tych tabelach wynika, że całkowita wielkość przywozu z państw trzecich innych niż Chiny zwiększyła się z 238 937 ton w 2016 r. do 295 248 ton w okresie objętym dochodzeniem, powodując wzrost udziału w rynku tego przywozu z 8,2 % do 9,6 %, podczas gdy całkowita wielkość przywozu z Chin zwiększyła się z 97 535 ton w 2016 r. do 152 551 ton w okresie objętym dochodzeniem, powodując jego wzrost udziału w rynku z 3,4 % do 5 %. O ile nie ulega wątpliwości, jak wynika również z danych przedstawionych przez skarżące, że wielkość przywozu z państw trzecich innych niż Chiny zmniejszyła się między 2017 r. a okresem objętym dochodzeniem, suma ton przywiezionych z państw trzecich innych niż Chiny oraz ton przywie-

zionych z Chin za każdy rok wskazuje na stały wzrost (a nie na stałą ilość, jak twierdzą skarżące). Wynika stąd, że wzrost wielkości przywozu z Chin przewyższa spadek wielkości przywozu z państw trzecich innych niż Chiny.

220 Ponadto z tabeli nr 2, zawartej w motywie 217 zaskarżonego rozporządzenia, wynika, że w badanym okresie całkowita wielkość przywozu z Chin zwiększyła się o 49 % (lub o 56 %, uwzględniając wystąpienie Zjednoczonego Królestwa z Unii, jak wynika z tabeli nr 2a, zawartej w motywie 262 zaskarżonego rozporządzenia). Jednocześnie zarówno z tabeli nr 5, zawartej w motywie 229 zaskarżonego rozporządzenia, jak i z tabeli nr 5a, zawartej w motywie 275 tego rozporządzenia, wynika, że udział w rynku przemysłu Unii zmniejszył się w tym okresie.

221 Ponadto argumentów skarżących, zgodnie z którymi przywóz z Chin nastąpił być może kosztem udziałów w rynku grupy Hydro, która jest spółką prawa norweskiego, nie można uwzględnić.

222 Twierdzenia dotyczące grupy Hydro, zakładając, że są one uzasadnione, nie stanowią bowiem potwierdzenia tezy przedstawionej przez skarżące, gdyż jak zauważyła Komisja, a czego nie zakwestionowały skarżące, grupa Hydro stanowi część przemysłu Unii, jedna ze spółek grupy, to znaczy Hydro Extrusion Hungary Kft, z siedzibą w Székesfehérvár (Węgry), należała zaś do producentów objętych próbą, jak wynika z motywu 22 rozporządzenia tymczasowego.

223 Należy zatem oddalić argumentację, zgodnie z którą przywóz z Chin nie zwiększył się kosztem sprzedaży przemysłu Unii, lecz kosztem przywozu z państw trzecich innych niż Chiny.

224 W związku z tym należy oddalić te argumenty skarżących i wraz z nimi całą część pierwszą zarzutu trzeciego.

[…]

## IV. W przedmiocie kosztów

270 Zgodnie z art. 134 § 1 regulaminu postępowania kosztami zostaje obciążona, na żądanie strony przeciwnej, strona przegrywająca sprawę. Ponieważ skarżące przegrały sprawę, należy obciążyć je ich własnymi kosztami oraz kosztami poniesionymi przez Komisję, zgodnie z jej żądaniem.

271 Na mocy art. 138 § 1 regulaminu postępowania, zgodnie z którym instytucje interweniujące w sprawie pokrywają własne koszty, Parlament pokrywa własne koszty.

272 Zgodnie z art. 138 § 3 regulaminu postępowania Sąd może zdecydować, że interwenient niewymieniony w §§ 1 i 2 tego przepisu pokrywa własne koszty. Airoldi, będące interwenientem popierającym żądania skarżących, które przegrały sprawę, pokrywa własne koszty.

Z powyższych względów

SĄD (czwarta izba w składzie powiększonym)

orzeka, co następuje:

**1) Skarga zostaje oddalona.**

2) **Guangdong Haomei New Materials Co. Ltd i Guangdong King Metal Light Alloy Technology Co. Ltd pokrywają własne koszty oraz koszty poniesione przez Komisję Europejską.**

3) **Parlament Europejski i Airoldi Metalli SpA pokrywają własne koszty.**

Papasavvas da Silva Passos Gervasoni

Reine Pynnä

Wyrok ogłoszono na posiedzeniu jawnym w Luksemburgu w dniu 21 czerwca 2023 r.

Podpisy